KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 15.3.2024 r.
COM(2024) 461 final

2024/0071 (COD)

Wniosek

DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

w sprawie udzielenia pomocy makrofinansowej Arabskiej Republice Egiptu

{SWD(2024) 461 final}

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

Unia Europejska („UE”) i Egipt zgodziły się pogłębiać wzajemne stosunki oraz rozwijać strategiczne i kompleksowe partnerstwo na rzecz wspólnego dobrobytu, stabilności i bezpieczeństwa, w oparciu o wspólne interesy i wzajemne zaufanie oraz bazując na już istniejącym pozytywnym programie działania dotyczącym stosunków UE-Egipt. Strategiczne i kompleksowe partnerstwo obejmie konkretne obszary współpracy określone we wspólnej deklaracji i skupione wokół sześciu filarów interwencji, a mianowicie: stosunków politycznych; stabilności gospodarczej; inwestycji i handlu; migracji; współpracy w zakresie bezpieczeństwa i ścigania przestępstw; demografii i kapitału ludzkiego. Wdrożenie współpracy w tych obszarach pozwoli na pełne wykorzystanie potencjału stosunków UE-Egipt.

Podstawą partnerstwa będzie pakiet finansowy składający się z krótko- i długoterminowego wsparcia na rzecz programu niezbędnych reform makrofiskalnych i społeczno-ekonomicznych, a także zwiększone kwoty dostępne na wspieranie inwestycji w Egipcie oraz wsparcie ukierunkowane na realizację poszczególnych priorytetów strategicznych.

Wspomniany pakiet finansowy zostanie udostępniony w trudnej sytuacji gospodarczej, w której Egipt nadal ma znaczne i niezaspokojone potrzeby finansowe. W tym kontekście 12 marca 2024 r. władze egipskie zwróciły się do UE o wsparcie w formie pomocy makrofinansowej, po tym jak 6 marca 2024 r. ogłoszono porozumienie na szczeblu roboczym z Międzynarodowym Funduszem Walutowym („MFW”) w sprawie wzmocnionego instrumentu rozszerzonego wsparcia finansowego w wysokości 8 mld USD.

Po wykazaniu pewnej odporności podczas pandemii, częściowo dzięki reformom przeprowadzonym w kontekście kolejnych programów MFW realizowanych od 2016 r., sytuacja makrofiskalna Egiptu znacznie się pogorszyła w ostatnich miesiącach. W ciągu ostatnich dwóch lat nasilała się presja zewnętrzna, a zadłużenie Egiptu wzrosło jeszcze bardziej, co wynikało również z bardziej powolnego wdrażania reform uzgodnionych w porozumieniu na szczeblu roboczym z MFW w październiku 2022 r. Skutki rosyjskiej wojny przeciwko Ukrainie i ataków terrorystycznych Hamasu w Izraelu, które miały miejsce 7 października 2023 r., doprowadziły do przedłużającego się odpływu kapitału i mniejszego eksportu usług, zwłaszcza w sektorze turystyki, a także niższych wpływów z Kanału Sueskiego. Jest to szczególne wyzwanie ze względu na trudną sytuację budżetową Egiptu, charakteryzującą się rosnącym długiem publicznym i utrzymującymi się deficytami, a także chronicznym deficytem obrotów bieżących. Główne agencje ratingowe obniżały oceny Egiptu od kwietnia 2023 r., a po wybuchu konfliktu w Strefie Gazy ostatecznie przypisały egipskiemu długowi państwowemu rating poniżej poziomu inwestycyjnego. Egipt nadal stoi w obliczu bardzo poważnych wyzwań, takich jak wysoka inflacja, utrwalony model gospodarczy, w którym dominującą rolę odgrywa państwo, nieefektywność rynku walutowego oraz rozlewanie się konfliktu w Strefie Gazy, które jeszcze bardziej osłabiają stabilność gospodarczą tego kraju i wywierają presję na jego pozycję zewnętrzną i sytuację budżetową, zwiększając jednocześnie jego ogólną podatność na wstrząsy zewnętrzne.

W świetle pogarszającej się stabilności w regionie, ważnej roli, jaką odgrywa w tym regionie Egipt, i porozumienia zawartego na szczeblu roboczym w sprawie nowego programu MFW, po przeprowadzeniu dogłębnej oceny sytuacji gospodarczej w Egipcie – także w kontekście strategicznego i kompleksowego partnerstwa między Egiptem a UE – Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wniosek w sprawie udzielenia Egiptowi nowej pomocy

makrofinansowej w wysokości do 4 mld EUR w ramach pakietu pomocy makrofinansowej do łącznej maksymalnej wysokości 5 mld EUR, udzielanej w formie pożyczek.

Proponowana pomoc makrofinansowa pomogłaby Egiptowi częściowo wyeliminować łączną lukę w finansowaniu zewnętrznym, którą w kontekście nowego programu MFW szacuje się na około 17,7 mld USD w latach 2024–2027.

Wypłata nastąpiłaby w trzech transzach, przy czym udostępnienie każdej z nich, w tym transzy pierwszej, będzie ściśle uzależnione od osiągnięcia zadowalających postępów we wdrażaniu zarówno programu MFW, jak i szeregu dodatkowych środków z zakresu polityki, które zostaną uzgodnione między Komisją a władzami egipskimi i wskazane w protokole ustaleń. Protokół ustaleń może, co do zasady, obejmować reformy mające na celu promowanie roli sektora prywatnego w gospodarce, reformy polityki pieniężnej i kursowej, dalsze reformy zarządzania finansami publicznymi oraz wzmocnienie mechanizmu wsparcia społecznego.

Jak wyjaśniono szczegółowo w dokumencie roboczym służb Komisji towarzyszącym niniejszemu wnioskowi, Komisja uważa, również na podstawie oceny sytuacji politycznej dokonanej przez Europejską Służbę Działań Zewnętrznych, że wstępne warunki ekonomiczne proponowanej operacji pomocy makrofinansowej zostały spełnione, natomiast postępy w odniesieniu do politycznych warunków wstępnych będą stale monitorowane, aby upewnić się, że sytuacja pod względem spełnienia kryteriów zmienia się w zadowalającym stopniu.

- **Kontekst ogólny**

Tempo wzrostu gospodarczego uległo spowolnieniu, do czego przyczyniły się zarówno czynniki wewnętrzne, jak i zewnętrzne. Po silnym ożywieniu gospodarczym, jakie nastąpiło po pandemii i przyniosło wzrost realnego PKB o 6,7 % w roku budżetowym (lipiec-czerwiec) 2021/2022, dynamika realnego PKB spowolniła do 3,8 % w roku budżetowym 2022/2023, po czym dalej malała – do 2,6 % w ujęciu rok do roku w kwartale lipiec-wrzesień 2023 r. Wysoka inflacja, niepewność związana z kursem walutowym i powolne wdrażanie reform wpłynęły niekorzystnie na konsumpcję i inwestycje. Silny wcześniej eksport usług znalazł się pod presją, ponieważ konflikt w Strefie Gazy zahamował ruch turystyczny, zaś ataki Huti na Morzu Czerwonym spowodowały spadek dochodów z Kanału Sueskiego. W styczniu 2024 r. wciąż odnotowywano spadek aktywności gospodarczej sektora prywatnego niezwiązanego z ropą naftową (mierzonej wskaźnikiem PMI), kurczyły się bowiem portfele zamówień i malała produkcja. Słabnący popyt ze strony klientów przełożył się na bardziej pesymistyczne oczekiwania przedsiębiorców co do przyszłości gospodarki. Do grudnia 2023 r. bezrobocie spadło nieznacznie, do 6,9 %.

Inflacja utrzymywała się na wysokim poziomie, a kurs walutowy na równoległym rynku walutowym był bardzo zmienny i znacznie odbiegał od praktycznie stałego oficjalnego kursu walutowego przez większość 2023 r. i na początku 2024 r. W styczniu 2024 r. inflacja cen konsumpcyjnych wyniosła 29,8 % w ujęciu rok do roku, podczas gdy średnia roczna dla 2023 r. wynosiła 33,8 %. Co ważne, wzrost cen żywności nieco spowolnił, ale w styczniu był nadal wysoki (47,9 %), przy czym wydatki na żywność stanowiły około jednej trzeciej koszyka konsumenckiego. Już przed obecnym kryzysem blisko 30 % ludności żyło w ubóstwie, dlatego też wyższa inflacja cen żywności była szczególnie dotkliwa. Oficjalne rezerwy wzrosły nieznacznie w styczniu – do 35,3 mld USD, co odpowiada około 7½ miesiąca importu, a łączna wartość aktywów zagranicznych netto systemu finansowego w grudniu 2023 r. była ujemna i wyniosła -27,2 mld USD, oczekuje się jednak, że w obu tych obszarach nastąpi poprawa dzięki napływowi inwestycji ze Zjednoczonych Emiratów Arabskich (ZEA) w wysokości 35 mld USD, które zapowiedziano 23 lutego 2024 r., oraz nowemu systemowi płynnego kursu walutowego. Ponieważ w okresie od ostatniej dewaluacji

w lutym 2023 r. do marca 2024 r. obowiązywał oficjalny kurs walutowy, według którego za jednego dolara amerykańskiego płacono około 31 funtów egipskich, niedobory walut obcych doprowadziły do rozwoju równoległego rynku, na którym kursy wahają się od 50 do 70 EGP/USD. Po podpisaniu w dniu 6 marca 2024 r. porozumienia na szczeblu roboczym z MFW władze uchwaliły system płynnego kursu walutowego, a kurs funta egipskiego ustabilizował się na poziomie około 50 EGP/USD. W związku z przejściem na system płynnego kursu walutowego bank centralny Egiptu znacznie podwyższył stopy procentowe, o 600 punktów bazowych, w celu ograniczenia inflacji.

Sytuacja finansów publicznych pozostaje bardzo trudna. Deficyt budżetowy pogłębił się ze względu na konieczność spłaty coraz wyższych odsetek, a dług publiczny pozostaje wysoki. W roku budżetowym 2022/2023 ogólny deficyt budżetowy pozostawał na zasadniczo stabilnym poziomie wynoszącym około 6 % PKB. W pierwszej połowie roku budżetowego 2023/2024 (lipiec-grudzień 2023 r.) odnotowano jednak wzrost deficytu (rok do roku) o 75,3 % w ujęciu nominalnym, ponieważ wydatki rosły szybciej od dochodów; jedną z głównych przyczyn tego szybkiego wzrostu wydatków było podwojenie się płatności z tytułu odsetek, które obecnie pochłaniają aż 97,8 % całkowitych dochodów budżetowych za ten sam okres. W odniesieniu do całego roku budżetowego 2023/2024 MFW prognozuje, że płatności z tytułu odsetek osiągną poziom odpowiadający 87,2 % całkowitych dochodów budżetowych. Prognozuje się, że w roku budżetowym 2023/2024 całkowity deficyt budżetowy wyniesie 6,3 % PKB. Dług publiczny na koniec roku budżetowego 2022/2023 wyniósł 95,9 % PKB, czyli wzrósł w stosunku do 88,5 % w poprzednim roku budżetowym, i jest na najwyższym poziomie od 2017 r.; przewiduje się, że w bieżącym roku budżetowym dług publiczny zwiększy się do 96,4 %.

Saldo obrotów bieżących poprawiło się, ale istnieje ryzyko związane z kryzysami w regionie. Jednocześnie umowa inwestycyjna z ZEA prawdopodobnie doprowadzi do zwiększenia importu. Deficyt obrotów bieżących wyniósł 3,5 % w roku budżetowym 2021/2022, po czym zmniejszył się do 1,2 % w ostatnim roku budżetowym i poprawił się (rok do roku) o kolejne 12 % w ujęciu nominalnym w okresie lipiec-wrzesień 2023 r. Podczas gdy dochody z turystyki i Kanału Sueskiego zapewniały silne wsparcie, eksport towarów uległ zmniejszeniu. Przekazy emigrantów znacznie zmalały, ponieważ Egipcjanie mieszkający za granicą unikali zawyżonego oficjalnego kursu wymiany. Znaczne ograniczenie importu pomogło utrzymać ogólny deficyt pod kontrolą. Z danych o wysokiej częstotliwości wynika, że od czasu wybuchu konfliktu w Strefie Gazy i ataków na Morzu Czerwonym bardzo zmalały zwykle wysokie dochody z turystyki i z Kanału Sueskiego, a związane z tym ryzyko jest nadal poważne. Unifikacja systemu kursów walutowych, który był wcześniej rozdrobniony, prawdopodobnie zachęci egipskich emigrantów do wznowienia przekazów oficjalnymi kanałami. Jednocześnie wdrażanie umowy inwestycyjnej z ZEA na początku 2025 r. pobudzi zapewne import.

W roku budżetowym 2022/2023 Egipt niemal osiągnął cel, jakim był napływ bezpośrednich inwestycji zagranicznych w wysokości 10 mld USD. W stosunku do roku budżetowego 2021/2022 ich wartość wzrosła o 12,3 %. Do tego wyniku przyczyniła się sprzedaż aktywów publicznych w ramach nowej polityki dotyczącej własności państwa. Umowa inwestycyjna z ZEA pobudzi dodatkowo bezpośrednie inwestycje zagraniczne, chociaż nie jest jasne, czy kierowane przez państwo inwestycje państwowego funduszu Zjednoczonych Emiratów Arabskich będą również stymulować inwestycje rynkowe z innych źródeł. Przepływy inwestycji portfelowych, będące wcześniej znaczącym, choć zmiennym źródłem twardej waluty, nie powróciły jeszcze do Egiptu po masowym odpływie, który rozpoczął się wraz z napaścią Rosji na Ukrainę, co unaocznia, jak bardzo Egipt podatny jest na wstrząsy zewnętrzne. Do lokowania kapitału w Egipcie zniechęcały też zapewne dotychczasowe

zaległości w reformach krajowych, w tym brak długo wyczekiwanej unifikacji systemu kursów walutowych, a ostatnio także niepewność spowodowana wojną w Strefie Gazy. W połowie stycznia 2024 r. agencja Moody's obniżyła perspektywę oceny kredytowej Egiptu ze stabilnej do negatywnej, powołując się na ryzyka wynikające z rosnących kosztów obsługi odsetek, procesu przywracania równowagi kursu walutowego i rosnącej presji zewnętrznej. Na początku października 2023 r. agencje ratingowe Moody's, S&P i Fitch jednomyślnie obniżyły ocenę długu państwowego Egiptu poniżej poziomu inwestycyjnego ze względu na rekordową inflację, chroniczny niedobór walut obcych i rosnący dług publiczny.

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Brak.

- **Spójność z innymi politykami Unii**

Na przestrzeni lat UE i Egipt rozwinęły bliskie stosunki polityczne i gospodarcze, które sformalizowano przez zawarcie układu o stowarzyszeniu. Układ ten wszedł w pełni w życie w 2004 r. Stosunki te niedawno otrzymały nowy impuls dzięki przyjęciu w lutym 2021 r. odnowionego partnerstwa z południowym sąsiedztwem „Nowy program na rzecz regionu śródziemnomorskiego", a następnie przyjęciu w czerwcu 2022 r., na 9. posiedzeniu Rady Stowarzyszenia, Priorytetów partnerstwa UE-Egipt na lata 2021–2027. Priorytety partnerstwa określają ramy polityczne do 2027 r. i obejmują trzy ogólne obszary: (i) zrównoważoną modernizację egipskiej gospodarki; (ii) zacieśnienie współpracy w kwestiach polityki zagranicznej; (iii) zapewnienie stabilności poprzez współpracę w zakresie bezpieczeństwa i zwalczania terroryzmu, migracji i propagowania praw człowieka. Wieloletni program indykatywny UE-Egipt na lata 2021–2027, będący dokumentem programowym UE dla Egiptu, także opiera się na Priorytetach partnerstwa.

Powiązania gospodarcze Egiptu z UE są również dobrze rozwinięte. UE pozostaje pierwszym partnerem handlowym Egiptu zarówno pod względem importu, jak i eksportu oraz jednym z największych inwestorów w Egipcie. W 2022 r. Egipt zmniejszył deficyt w handlu z UE dzięki większemu eksportowi, w szczególności ropy naftowej, gazu i nawozów. Zgodnie z komunikatem w sprawie przeglądu polityki handlowej UE z lutego 2021 r. Unia jest otwarta na współpracę z Egiptem nad modernizacją dwustronnych stosunków handlowych i inwestycyjnych, w tym poprzez zapewnienie pełnego wdrożenia postanowień układu o stowarzyszeniu między UE a Egiptem dotyczących handlu i konkurencji, w sposób umożliwiający pełne wykorzystanie jego potencjału.

Współpraca ma zostać pogłębiona w ramach strategicznego i kompleksowego partnerstwa na rzecz wspólnego dobrobytu, stabilności i bezpieczeństwa, które zostało potwierdzone na dziesiątym posiedzeniu Rady Stowarzyszenia 23 stycznia 2024 r. Obejmie ona konkretne obszary współpracy, w tym stosunki polityczne, dobre rządy, prawa człowieka i podstawowe wolności, stabilność makroekonomiczną, zrównoważone inwestycje i handel, energię, wodę, bezpieczeństwo żywnościowe i zmianę klimatu, migrację, bezpieczeństwo i rozwój kapitału ludzkiego.

Kraje objęte europejską polityką sąsiedztwa kwalifikują się do pomocy makrofinansowej (o ile spełniają określone warunki). Pomoc makrofinansowa UE stanowiłaby uzupełnienie dotacji uruchomionych w ramach Instrumentu Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej – „Globalny wymiar Europy" (ISWMR – „Globalny wymiar Europy") i innych programów UE. Wspierając przyjęcie przez władze egipskie odpowiednich ram na potrzeby polityki makroekonomicznej i reform strukturalnych, pomoc

makrofinansowa UE zwiększy wartość dodaną i efektywność ogółu interwencji finansowych UE, m.in. za pośrednictwem innych instrumentów finansowych.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

• Podstawa prawna

Podstawę prawną wniosku stanowi art. 212 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej („TFUE").

• Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)

Wniosek jest zgodny z zasadą pomocniczości, gdyż cel przywrócenia krótkoterminowej stabilności makroekonomicznej w Egipcie nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast możliwe jest jego lepsze osiągnięcie na poziomie Unii Europejskiej. Głównymi tego przyczynami są ograniczenia budżetowe na szczeblu krajowym oraz konieczność ścisłej koordynacji między darczyńcami celem zmaksymalizowania zakresu i skuteczności pomocy.

• Proporcjonalność

Wniosek jest zgodny z zasadą proporcjonalności: ogranicza się on do minimum koniecznego do osiągnięcia celu, jakim jest krótkoterminowa stabilność makroekonomiczna, i nie wykracza poza to, co jest niezbędne do osiągnięcia tego celu.

Jak wspomniano powyżej, operacja pomocy makrofinansowej proponowana w niniejszej decyzji stanowiłaby drugą część pakietu pomocy makrofinansowej o łącznej wartości do 5 mld EUR, na który to pakiet będzie się składać operacja krótkoterminowej pomocy makrofinansowej w kwocie do 1 mld EUR[1] oraz obecna, standardowa, operacja pomocy makrofinansowej w kwocie do 4 mld EUR. Jak ustaliła Komisja w oparciu o szacunki dokonane przez MFW w kontekście instrumentu rozszerzonego wsparcia finansowego, kwota proponowanych dwóch nowych operacji pomocy makrofinansowej odpowiada 56,7 % szacowanych pozostających do pokrycia potrzeb finansowych w latach budżetowych 2024/2025–2026/2027. Jest to zgodne ze standardowymi praktykami w zakresie podziału obciążeń w ramach operacji pomocy makrofinansowej (według konkluzji Rady z dnia 8 października 2002 r. górny pułap w przypadku państwa, z którym zawarto układ o stowarzyszeniu, wynosi 60 %), biorąc pod uwagę pomoc zadeklarowaną Egiptowi przez innych darczyńców dwustronnych i wielostronnych.

• Wybór instrumentu

Finansowanie typu *project finance* lub pomoc techniczna nie byłyby odpowiednim ani wystarczającym narzędziem realizacji zakładanych celów makroekonomicznych. Główna wartość dodana pomocy makrofinansowej w porównaniu z innymi instrumentami UE polegałaby na złagodzeniu ograniczeń w zakresie finansowania zewnętrznego oraz na wsparciu budowy stabilnych ram makroekonomicznych, w tym poprzez przyczynienie się do zrównoważenia bilansu płatniczego i budżetu, oraz właściwych ram dla promowania szeroko zakrojonych reform strukturalnych. Poprzez pomoc w ustanowieniu właściwych ogólnych ram polityki pomoc makrofinansowa może zwiększyć skuteczność działań finansowanych w Egipcie w ramach innych, bardziej ukierunkowanych instrumentów UE.

[1] Wniosek dotyczący decyzji Rady w sprawie udzielenia krótkoterminowej pomocy makrofinansowej Arabskiej Republice Egiptu – COM(2024) 460

3. WYNIKI OCEN *EX POST*, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

• Konsultacje z zainteresowanymi stronami

Pomoc makrofinansowa stanowi integralną część międzynarodowego wsparcia na rzecz stabilizacji gospodarczej Egiptu. Przygotowując niniejszy wniosek w sprawie pomocy makrofinansowej, służby Komisji kontaktowały się z MFW i Bankiem Światowym, które wprowadziły już duże programy finansowania i przygotowują nowe programy. Dnia 12 marca 2024 r. Komisja zasięgnęła opinii Komitetu Ekonomiczno-Finansowego w składzie zastępców członków i uzyskała poparcie dla projektu wniosku. Komisja utrzymywała również regularne kontakty z władzami Egiptu.

• Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej

Zgodnie z wymogami rozporządzenia (UE, Euratom) 2018/1046[2] („rozporządzenie finansowe"), w odpowiednim czasie przed wdrożeniem pomocy służby Komisji Europejskiej przeprowadzą ocenę operacyjną obiegu środków finansowych i procedur administracyjnych w Egipcie, by upewnić się, że obowiązujące procedury zarządzania pomocą, w tym pomocą makrofinansową, zapewniają odpowiednie gwarancje.

• Ocena skutków

Unijna pomoc makrofinansowa jest nadzwyczajnym instrumentem stosowanym w sytuacjach wyjątkowych, aby zaradzić poważnym trudnościom w zrównoważeniu bilansu płatniczego w państwach trzecich. Niniejszy wniosek dotyczący pomocy makrofinansowej jest zatem zwolniony z wymogu przeprowadzenia oceny skutków zgodnie z wytycznymi Komisji dotyczącymi lepszego stanowienia prawa (SWD(2015) 111 final), ponieważ w sytuacji, która wymaga szybkiej reakcji, działania należy podjąć sprawnie.

W szerszym kontekście w swoich wnioskach dotyczących pomocy makrofinansowej Komisja wykorzystuje wyniki ocen *ex post* wcześniejszych operacji przeprowadzonych w sąsiedztwie UE. Niniejsza operacja pomocy makrofinansowej i powiązany z nią program dostosowań i reform gospodarczych przyczynią się do częściowego wyrównania krótkoterminowej luki w finansowaniu potrzebnym Egiptowi, wspierając jednocześnie realizację środków z zakresu polityki służących poprawie średnioterminowej sytuacji bilansu płatniczego i finansów publicznych oraz wzmocnieniu trwałego wzrostu gospodarczego i uzupełniając w ten sposób wzmocniony program, który ma zostać przyjęty przez Radę Wykonawczą MFW. Wspomniane warunki dotyczące polityki powinny odnosić się do niektórych z podstawowych słabości gospodarki i systemu zarządzania gospodarką Egiptu, które zostały zidentyfikowane na przestrzeni lat. Potencjalne obszary reform politycznych mogą zasadniczo obejmować reformy wzmacniające pozycję sektora prywatnego, reformy polityki pieniężnej i polityki kursowej, dalsze reformy zarządzania finansami publicznymi oraz wzmocnienie mechanizmu wsparcia społecznego, również w oparciu o reformy uzgodnione w ramach pierwszej części pakietu pomocy makrofinansowej, i uzupełnienie innych działań wspieranych w ramach kompleksowego i strategicznego partnerstwa.

• Prawa podstawowe

Kraje objęte europejską polityką sąsiedztwa (EPS) kwalifikują się do pomocy makrofinansowej. Warunkami wstępnymi przyznania pomocy makrofinansowej jest przestrzeganie skutecznych mechanizmów demokratycznych, między innymi wielopartyjnego systemu parlamentarnego, oraz praworządności, a także zagwarantowanie poszanowania praw

[2] Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1.

człowieka. W obecnej sytuacji Egipt powinien kontynuować konkretne i wiarygodne działania prowadzące do zapewnienia przestrzegania tych kryteriów.

Wyzwania w zakresie praw człowieka w Egipcie są nadal znaczące, zwłaszcza w zakresie ochrony podstawowych wolności, sprawowania rządów i praworządności. W ciągu ostatnich kilku lat przywódcy polityczni w Egipcie podjęli jednak pewne działania, kładąc większy nacisk na znaczenie poszanowania praw człowieka; zniesiono stan wyjątkowy (z wyjątkiem obszarów na Synaju), zapoczątkowano pierwszą w historii krajową strategię na rzecz praw człowieka, wznowiono prace prezydenckiego komitetu ds. amnestii, uwolniono ponad 1000 więźniów politycznych i rozpoczęto dialog narodowy. Egipt zacieśnił ponadto współpracę z UE w dziedzinie praw człowieka – w 2022 r. państwo to umożliwiło po raz pierwszy odbycie wizyty w Kairze Specjalnemu Przedstawicielowi Unii Europejskiej ds. Praw Człowieka. Egipt zaczął również ostatnio angażować się na forach międzynarodowych i współpracuje z Biurem Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych ds. Praw Człowieka w ramach finansowanego przez UE projektu, którego celem jest ustanowienie partnerstwa UE-ONZ i osiągnięcie synergii w celu wzmocnienia kultury praw człowieka w Egipcie. Egipt zadeklarował ponadto w swojej krajowej strategii na rzecz praw człowieka, że zamierza zreformować przepisy o tymczasowym aresztowaniu, poprawić warunki panujące w więzieniach, ograniczyć liczbę przestępstw karanych śmiercią i wzmocnić kulturę praw człowieka we wszystkich instytucjach rządowych. Potrzebne jest skuteczne wdrażanie, jako że postępy dotyczyły jak dotąd ścieżki instytucjonalnej.

W świetle powyższego można ocenić, że Egipt podjął pewne istotne kroki w celu spełnienia kryteriów. Jednocześnie potrzebne są dalsze skuteczne postępy we wdrażaniu, zwłaszcza w ramach egipskiej krajowej strategii na rzecz praw człowieka. Postępy będą stale monitorowane przez cały okres realizacji pomocy makrofinansowej, aby upewnić się, że sytuacja pod względem spełnienia kryteriów zmienia się w zadowalającym stopniu.

4. WPŁYW NA BUDŻET

Przewiduje się, że kwota do wysokości 4 mld EUR w ramach proponowanej operacji pomocy makrofinansowej dla Egiptu, stanowiącej drugą część pakietu pomocy makrofinansowej do łącznej maksymalnej wysokości 5 mld EUR, udzielanej w formie pożyczek, będzie wypłacona Egiptowi w trzech niemal równych transzach, które mają zostać przekazane w latach 2025–2027 r. Utworzone zostaną rezerwy na gwarancję na działania zewnętrzne przy wskaźniku zasilenia rezerw wynoszącym 9 %, które zostaną zaprogramowane w ramach ISWMR – „Globalny wymiar Europy”, na łączną kwotę 360 mln EUR (linia budżetowa 14 02 01 70 „ISWMR – Globalny wymiar Europy – Tworzenie rezerw wspólnego funduszu rezerw”).

Pożyczki będą udzielane w formie pożyczek amortyzowanych, z okresem karencji. Kapitał pożyczki będzie następnie spłacany w równych ratach przez długi okres. Taka struktura pożyczek będzie korzystna zarówno dla beneficjenta, ponieważ ułatwia mu spłatę, jak i dla budżetu, dzięki rozłożeniu zobowiązań warunkowych na długi okres.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

- **Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania**

Unia Europejska udostępni Egiptowi pomoc makrofinansową w łącznej kwocie do 4 mld EUR, która zostanie przekazana w formie pożyczek średnio- i długoterminowych i pomoże pokryć pozostające do zaspokojenia potrzeby finansowe Egiptu w 2025–2027 r. Planuje się, że pomoc zostanie wypłacona w trzech transzach, wypłacanych w równej wysokości podczas

okresu trwania pomocy makrofinansowej, pod warunkiem że środki z zakresu polityki zostaną wdrożone terminowo i że spełnione zostaną inne istotne warunki wstępne.

Pomocą będzie zarządzać Komisja. W odniesieniu do pomocy zastosowanie mają szczegółowe przepisy dotyczące zapobiegania nadużyciom finansowym oraz innym nieprawidłowościom, które są zgodne z rozporządzeniem finansowym.

Komisja i władze Egiptu uzgodnią protokół ustaleń określający środki w zakresie reformy strukturalnej związane z proponowaną operacją pomocy makrofinansowej, w tym harmonogram i kolejność działań. Ponadto, zgodnie ze zwyczajową praktyką w przypadku pomocy makrofinansowej, wypłaty środków będą uzależnione m.in. od zadowalających wyników przeglądów przewidzianych w ramach programu MFW. Komisja będzie ściśle współpracować z władzami egipskimi w celu monitorowania postępów w realizacji działań w ramach polityki i warunków wstępnych, jak określono powyżej.

2024/0071 (COD)

Wniosek

DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

w sprawie udzielenia pomocy makrofinansowej Arabskiej Republice Egiptu

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 212,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Stosunki między Unią Europejską a Arabską Republiką Egiptu („Egipt") są rozwijane w ramach układu o stowarzyszeniu między UE a Egiptem obowiązującego od 2004 r. Na dziewiątym posiedzeniu Rady Stowarzyszenia UE–Egipt w dniu 19 czerwca 2022 r. UE i Egipt przyjęły najnowsze Priorytety partnerstwa UE-Egipt na lata 2021–2027. Priorytety partnerstwa potwierdzają przyświecający obu stronom cel, jakim jest sprostanie wspólnym wyzwaniom stojącym przed UE i Egiptem, promowanie wspólnych interesów oraz zagwarantowanie długoterminowej stabilności i zrównoważonego rozwoju po obu stronach Morza Śródziemnego. Wspólne zaangażowanie na rzecz uniwersalnych wartości demokracji, praworządności i poszanowania praw człowieka nadal leży u podstaw Priorytetów partnerstwa, co znajduje również odzwierciedlenie w wieloletnim programie indykatywnym UE-Egipt na lata 2021–2027.

(2) Priorytety partnerstwa odzwierciedlają wspólne zobowiązanie UE i Egiptu do zacieśnienia współpracy na rzecz wsparcia egipskiej „Wizji strategii zrównoważonego rozwoju na 2030 r." oraz determinację UE do wykorzystania tej wzmożonej dynamiki do wzmocnienia partnerstwa z południowym sąsiedztwem. W konkluzjach Rady Europejskiej z posiedzenia w dniach 10–11 grudnia 2020 r.[3] UE stwierdziła mianowicie, że jednym z jej strategicznych priorytetów jest demokratyczne, stabilniejsze, bardziej ekologiczne i zamożniejsze południowe sąsiedztwo. W unijnym programie na rzecz regionu śródziemnomorskiego i powiązanym planie gospodarczo-inwestycyjnym dla południowych sąsiadów, które są zawarte we wspólnym komunikacie UE w sprawie południowego sąsiedztwa z dnia 9 lutego 2021 r., przedstawiono cele UE dotyczące osiągnięcia długoterminowej, trwałej odbudowy i odporności społeczno-gospodarczej oraz przyspieszenia dwojakiej transformacji – ekologicznej i cyfrowej w regionie.

[3] Posiedzenie Rady Europejskiej, Bruksela, 10–11 grudnia 2022 r., EUCO 22/10, https://www.consilium.europa.eu/pl/press/press-releases/2020/12/11/european-council-conclusions-10-11-december-2020/

(3) Zgodnie z Priorytetami partnerstwa, UE i Egipt są zobowiązane do zapewnienia rozliczalności, praworządności, pełnego poszanowania praw człowieka, podstawowych wolności, promowania demokracji, równości płci i równych szans jako konstytucyjnych praw wszystkich swoich obywateli. Zobowiązania te przyczyniają się do rozwoju partnerstwa oraz do zrównoważonego rozwoju i stabilności Egiptu. Wzmocnione i konstruktywne kontakty między UE a Egiptem w ostatnim okresie umożliwiły pogłębiony dialog na temat kwestii związanych z prawami człowieka. Posiedzenie podkomitetu zajmującego się kwestiami politycznymi, prawami człowieka i demokracją oraz zagadnieniami międzynarodowymi i regionalnymi w grudniu 2022 r. oraz posiedzenie Komitetu Stowarzyszenia w maju 2023 r. stały się instytucjonalnymi platformami wymiany poglądów na temat szeregu kwestii związanych z prawami człowieka; UE chciałaby kontynuować takie wymiany i je rozwijać. Poprawa sytuacji w zakresie praw człowieka w Egipcie będzie mieć pozytywny wpływ na stosunki UE-Egipt.

(4) Pomoc dla Egiptu jest finansowana głównie za pośrednictwem nowego Instrumentu Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej – „Globalny wymiar Europy" (ISWMR – „Globalny wymiar Europy"). Wstępny przydział środków Unii na rzecz Egiptu w ramach ISWMR na pierwszy okres (2021–2024 r.) wieloletniego programu indykatywnego wyniósł 240 mln EUR. Środki te uzupełniają bieżący portfel współpracy o wartości 1,3 mld EUR, a także inne środki wsparcia budżetowego i środki nadzwyczajne wprowadzone w odpowiedzi na pandemię i rosyjską wojnę przeciwko Ukrainie, których wartość wynosi 307 mln EUR. Priorytety partnerstwa na lata 2021–2027 określono w wieloletnim programie indykatywnym UE-Egipt, przygotowanym w ścisłym porozumieniu ze wszystkimi zainteresowanymi stronami i obejmującym trzy szerokie obszary: i) nowoczesną i zrównoważoną gospodarkę oraz rozwój społeczny; ii) partnerstwo w dziedzinie polityki zagranicznej oraz iii) zwiększenie stabilności. Instrumenty ISWMR zastępują Europejski Instrument Sąsiedztwa (ENI), w ramach którego wysokość dwustronnej pomocy UE dla Egiptu w latach 2014–2020 wyniosła 756 mln EUR.

(5) UE uznaje kluczową rolę Egiptu pod względem zapewnienia bezpieczeństwa i stabilności w regionie. Terroryzm, przestępczość zorganizowana i konflikty to wspólne zagrożenia dla naszego bezpieczeństwa i całej tkanki społecznej po obu stronach Morza Śródziemnego. W związku z tym we wspólnym interesie UE i Egiptu leży wzmocnienie współpracy w obszarach wskazanych w Priorytetach partnerstwa, w pełnej zgodności z prawem międzynarodowym, w tym prawami człowieka i międzynarodowym prawem humanitarnym.

(6) Pamiętając o wyzwaniach geopolitycznych, takich jak skutki ataków terrorystycznych, które przeprowadził Hamas na terytorium Izraela 7 października 2023 r., oraz konflikt w Sudanie, a także o strategicznym znaczeniu Egiptu jako największego kraju w regionie i filaru stabilności na całym Bliskim Wschodzie, Unia decyduje się na zawarcie strategicznego i kompleksowego partnerstwa z Egiptem, jak określono we wspólnej deklaracji.

(7) Celem strategicznego i kompleksowego partnerstwa z Egiptem jest podniesienie stosunków politycznych UE–Egipt do rangi partnerstwa strategicznego i umożliwienie Egiptowi odgrywania jego kluczowej roli, jaką jest zapewnienie stabilności w regionie. Partnerstwo ma przyczynić się do wsparcia odporności makroekonomicznej Egiptu i umożliwić wdrożenie ambitnych reform społeczno-gospodarczych w sposób, który uzupełni i wzmocni proces reform przewidziany w programie MFW dla Egiptu. Jak wskazano we wspólnej deklaracji, partnerstwo

będzie dotyczyć szerokiego zbioru środków z zakresu polityki skupionych wokół sześciu filarach interwencji, a mianowicie: stosunków politycznych; stabilności gospodarczej; inwestycji i handlu; migracji; współpracy w zakresie bezpieczeństwa i ścigania przestępstw; demografii i kapitału ludzkiego.

(8) Podstawą partnerstwa będzie pakiet finansowy w wysokości 7,4 mld EUR, składający się z krótko- i długoterminowego wsparcia na rzecz programu niezbędnych reform makrofiskalnych i społeczno-ekonomicznych, a także zwiększone kwoty dostępne na wsparcie inwestycji w Egipcie oraz wsparcie ukierunkowane na realizację poszczególnych priorytetów strategicznych. Częścią pakietu wsparcia jest unijny pakiet pomocy makrofinansowej w wysokości do 5 mld EUR, udzielanej w formie pożyczek, na który składają się dwie operacje pomocy makrofinansowej: operacja krótkoterminowa o wartości do 1 mld EUR i standardowa operacja średnioterminowa o wartości do 4 mld EUR, a także instrumenty finansowe, takie jak gwarancje i instrumenty mieszane, mające na celu pobudzenie inwestycji publicznych i prywatnych, które z kolei powinny zaowocować dużymi nowymi inwestycjami. Uzupełnieniem będą programy wspierające konkretne priorytety w ramach strategicznego i kompleksowego partnerstwa poprzez pojedyncze projekty i pomoc techniczną wdrażane w ramach Instrumentu Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej[4].

(9) Egipt stoi w obliczu poważnych wyzwań, które mają wpływ na jego sytuację makrofiskalną. Pogorszyła się ona znacznie w ostatnich miesiącach w związku z nasileniem się presji zewnętrznych i dalszym wzrostem długu publicznego, przy czym wciąż istnieje znaczne ryzyko pogorszenia perspektyw gospodarczych. Skutki rosyjskiej wojny przeciwko Ukrainie i ataków terrorystycznych Hamasu przeciwko Izraelowi doprowadziły do przedłużającego się odpływu kapitału i mniejszych wpływów w walutach obcych, zwłaszcza ze względu na gwałtowny spadek dochodów z turystyki i z Kanału Sueskiego. Jest to szczególnie poważne wyzwanie ze względu na trudną sytuację budżetową Egiptu, która charakteryzuje się trwałymi deficytami budżetowymi oraz wysokimi i stale rosnącymi wskaźnikami zadłużenia do PKB.

(10) W ramach współpracy z MFW w latach 2016–2021 Egipt podjął poważne wysiłki reformatorskie. Reformy obejmowały znaczną dewaluację waluty, której towarzyszyły reformy polityki pieniężnej koncentrujące się na korytarzu celu inflacyjnego. Reformie dopłat do paliw towarzyszyło znaczące wzmocnienie systemu ukierunkowanych transferów socjalnych. Zarządzanie finansami publicznymi zostało wzmocnione dzięki opracowaniu średnioterminowych strategii zarządzania dochodami i długiem. Władze rozpoczęły też usprawnianie zarządzania przedsiębiorstwami państwowymi.

(11) Po przyjęciu kolejnego programu MFW w grudniu 2022 r. postępy w reformach były mniej zauważalne, mimo że Egipt podjął kroki w celu stworzenia równych warunków działania przedsiębiorstwom publicznym i prywatnym za pomocą ustawy o zniesieniu przywilejów podatkowych przedsiębiorstw państwowych, choć z uwzględnieniem wyjątków ze względów bezpieczeństwa narodowego, oraz dzięki przyjęciu polityki własności państwa, mającej na celu zmniejszenie obecności państwa w gospodarce,

[4] Ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/947 z dnia 9 czerwca 2021 r. ustanawiającym Instrument Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej – Globalny Wymiar Europy, zmieniającym i uchylającym decyzję nr 466/2014/UE oraz uchylającym rozporządzenie (UE) 2017/1601 i rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 480/2009 (Dz.U. L 209 z 14.6.2021, s. 1).

która pozostaje duża i ma zakłócający wpływ, pomimo osiągniętych niedawno ograniczonych postępów; polityka ta precyzuje też, kiedy dalsze zaangażowanie państwa w niektórych sektorach strategicznych jest uzasadnione. Egipt nie wywiązał się jednak ze swojego zobowiązania do trwałego uwolnienia kursu swojej waluty w 2023 r.; w rezultacie w państwie tym obowiązywał w znacznej mierze stały oficjalny kurs wymiany i jednocześnie działał duży równoległy rynek walutowy ze znacznie niższym i bardzo zmiennym kursem walutowym. Rozdrobnienie to silnie odbiło się na inwestycjach zagranicznych i krajowej działalności gospodarczej.

(12) Egipt wznowił współpracę z MFW na początku 2024 r., a 6 marca 2024 r. zawarł z tą instytucją porozumienie na szczeblu roboczym w sprawie odnowionego programu rozszerzonego wsparcia finansowego, którego skalę zwiększono do 8 mld USD. Oczekuje się, że nowy program zostanie przyjęty decyzją Rady Wykonawczej MFW w marcu 2024 r. i ma on na celu podjęcie działań w następujących obszarach: 1) realne uwolnienie kursu walutowego, 2) trwałe zaostrzenie polityki pieniężnej, 3) konsolidacja fiskalna w celu zachowania zdolności obsługi zadłużenia, 4) nowe ramy ograniczenia wydatków na infrastrukturę, 5) zapewnienie odpowiedniego poziomu wydatków socjalnych w celu ochrony słabszych grup społecznych oraz 6) wdrażanie polityki i reform dotyczących własności państwowej w celu zapewnienia równych warunków działania. Jednocześnie z podpisaniem porozumienia na szczeblu roboczym Egipt uchwalił również uwolnienie kursu walutowego i podwyższył znacznie podstawową stopę procentową banku centralnego – o 600 punktów bazowych, zgodnie z priorytetami wskazanymi w programie MFW.

(13) W świetle pogarszającej się sytuacji gospodarczej i perspektyw gospodarczych, na których odbija się ujemnie znaczne ryzyko związane z trwającymi wstrząsami zewnętrznymi, 12 marca 2024 r. Egipt zwrócił się do Unii o uzupełniającą pomoc makrofinansową.

(14) Jako że Egipt jest objęty europejską polityką sąsiedztwa (EPS), należy go uznać za państwo kwalifikujące się do otrzymania pomocy makrofinansowej z Unii.

(15) Unijna pomoc makrofinansowa powinna stanowić instrument stosowany w sytuacjach wyjątkowych, mający formę niewiązanego i nieukierunkowanego wsparcia bilansu płatniczego, służący zaspokojeniu pilnych potrzeb beneficjenta w zakresie finansowania zewnętrznego; pomoc ta powinna także stanowić podstawę realizacji programu dotyczącego polityki obejmującego solidne środki dostosowawcze i środki w zakresie reformy strukturalnej, które mają poprawić pozycję bilansu płatniczego.

(16) Biorąc pod uwagę fakt, że w bilansie płatniczym Egiptu utrzymuje się znaczna pozostająca do pokrycia luka w finansowaniu zewnętrznym, przekraczająca zasoby udostępnione przez MFW i inne instytucje wielostronne, unijną pomoc makrofinansową, która ma zostać przyznana Egiptowi, w obecnych nadzwyczajnych okolicznościach uznaje się za właściwą odpowiedź na wniosek tego państwa o wsparcie stabilizacji gospodarczej, w powiązaniu z programem MFW. Unijny pakiet pomocy makrofinansowej, w tym pomoc makrofinansowa w kwocie do 4 mld EUR przewidziana w niniejszym wniosku, stanowiłby wsparcie na rzecz stabilizacji gospodarczej i programu reform strukturalnych Egiptu, ponieważ uzupełniałby środki udostępnione w ramach porozumienia finansowego z MFW.

(17) Celem unijnej pomocy makrofinansowej powinno być wspieranie przywrócenia w Egipcie trwałego finansowania zewnętrznego, a tym samym wsparcie jego rozwoju gospodarczego i społecznego.

(18) Kwota dodatkowej unijnej pomocy makrofinansowej ustalana jest w oparciu o kompleksową zaktualizowaną ocenę ilościową pozostających do zaspokojenia potrzeb Egiptu w zakresie finansowania zewnętrznego oraz uwzględnia jego zdolność do finansowania się z własnych zasobów, w szczególności z rezerw walutowych, którymi dysponuje. Unijna pomoc makrofinansowa stanowi część wspólnego wysiłku międzynarodowego, skutecznie uzupełniając programy i środki udostępniane przez MFW i Bank Światowy. Przy ustalaniu kwoty udzielanej pomocy uwzględnia się również spodziewane wkłady finansowe ze strony wielostronnych darczyńców oraz potrzebę zapewnienia sprawiedliwego podziału obciążenia między Unią a innymi darczyńcami, a także wcześniej uruchomione środki w ramach innych unijnych instrumentów finansowania zewnętrznego w Egipcie oraz wartość dodaną ogólnego zaangażowania Unii.

(19) Komisja powinna zapewnić zgodność prawną i merytoryczną unijnej pomocy makrofinansowej z głównymi zasadami, celami i środkami podejmowanymi w różnych obszarach działań zewnętrznych oraz z innymi stosownymi politykami Unii.

(20) Pomoc makrofinansowa Unii powinna wspierać jej politykę zewnętrzną dotyczącą Egiptu. Służby Komisji i Europejska Służba Działań Zewnętrznych (ESDZ) powinny ściśle współpracować przez cały okres przeprowadzania operacji pomocy makrofinansowej w celu koordynowania polityki zewnętrznej Unii i zapewnienia spójności tej polityki.

(21) Unijna pomoc makrofinansowa powinna wspierać zaangażowanie Egiptu w promowanie wartości podzielanych przez to państwo i Unię, w tym demokracji, praworządności, dobrych rządów, poszanowania praw człowieka, zrównoważonego rozwoju i ograniczania ubóstwa, a także jego zaangażowanie w przestrzeganie zasad otwartego, opartego na zasadach i uczciwego handlu.

(22) Warunkiem wstępnym przyznania Egiptowi unijnej pomocy makrofinansowej powinno być kontynuowanie przez to państwo konkretnych i wiarygodnych działań prowadzących do zapewnienia przestrzegania skutecznych mechanizmów demokratycznych, między innymi wielopartyjnego systemu parlamentarnego, oraz praworządności, a także zagwarantowanie poszanowania praw człowieka. Ponadto cele szczególne unijnej pomocy makrofinansowej powinny polegać na zwiększeniu skuteczności, przejrzystości i rozliczalności systemów zarządzania finansami publicznymi, zarządzania sektorem finansowym w Egipcie i nadzoru nad tym sektorem, oraz wspieraniu reform strukturalnych mających na celu wsparcie trwałego i sprzyjającego włączeniu społecznemu wzrostu gospodarczego, tworzenie godnych miejsc pracy i konsolidację fiskalną. Służby Komisji i Europejska Służba Działań Zewnętrznych powinny regularnie monitorować zarówno spełnienie warunku wstępnego, jak i realizację celów szczególnych.

(23) W celu zapewnienia skutecznej ochrony interesów finansowych Unii związanych z unijną pomocą makrofinansową Egipt powinien wprowadzić stosowne środki w zakresie zapobiegania nadużyciom finansowym, korupcji i wszelkim innym nieprawidłowościom związanym z tą pomocą oraz w zakresie ich zwalczania. Ponadto umowa pożyczki, która ma zostać zawarta między Komisją a władzami Egiptu, powinna zawierać postanowienia upoważniające Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) do prowadzenia dochodzeń, w tym kontroli na

miejscu i inspekcji, zgodnie z przepisami i procedurami określonymi w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013[5] i rozporządzeniu Rady (Euratom, WE) nr 2185/96[6], Komisję i Trybunał Obrachunkowy do przeprowadzania kontroli, a Prokuraturę Europejską do wykonywania jej uprawnień w odniesieniu do udzielenia unijnej pomocy makrofinansowej w okresie, na jaki pomoc ta została udostępniona i po tym okresie.

(24) Przekazanie unijnej pomocy makrofinansowej nie narusza uprawnień Parlamentu Europejskiego i Rady jako władzy budżetowej.

(25) Wymagane kwoty rezerwy na pomoc makrofinansową w formie pożyczek powinny odpowiadać środkom budżetowym przewidzianym w wieloletnich ramach finansowych.

(26) Unijną pomocą makrofinansową powinna zarządzać Komisja. Aby zapewnić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie możliwość śledzenia wykonania niniejszej decyzji, Komisja powinna regularnie informować wspomniane instytucje o rozwoju sytuacji w związku z pomocą i udostępniać im odpowiednie dokumenty.

(27) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszej decyzji należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011[7].

(28) Unijna pomoc makrofinansowa powinna podlegać warunkom dotyczącym polityki gospodarczej, które mają zostać określone w protokole ustaleń. W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania i ze względu na skuteczność Komisja powinna być uprawniona do negocjowania tych warunków z władzami Egiptu pod nadzorem komitetu przedstawicieli państw członkowskich zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 182/2011. Na mocy tego rozporządzenia we wszystkich przypadkach innych niż te określone we wspomnianym rozporządzeniu powinna mieć zasadniczo zastosowanie procedura doradcza. Mając na uwadze potencjalnie duży wpływ pomocy w kwocie większej niż 90 mln EUR, w odniesieniu do operacji powyżej tej kwoty należy stosować procedurę sprawdzającą. Mając na uwadze kwotę unijnej pomocy makrofinansowej dla Egiptu, w odniesieniu do przyjęcia protokołu ustaleń oraz do każdego zmniejszenia, zawieszenia lub anulowania pomocy powinna mieć zastosowanie procedura sprawdzająca,

---

5 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 z dnia 11 września 2013 r. dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie Rady (Euratom) nr 1074/1999 (Dz.U. L 248 z 18.9.2013, s. 1).

6 Rozporządzenie Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 z dnia 11 listopada 1996 r. w sprawie kontroli na miejscu oraz inspekcji przeprowadzanych przez Komisję w celu ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich przed nadużyciami finansowymi i innymi nieprawidłowościami (Dz.U. L 292 z 15.11.1996, s. 2).

7 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Unia udostępnia Egiptowi pomoc makrofinansową w maksymalnej kwocie 4 mld EUR („unijna pomoc makrofinansowa”) w celu wsparcia stabilizacji gospodarczej i programu znaczących reform w Egipcie. Przekazanie pomocy makrofinansowej Unii następuje pod warunkiem zatwierdzenia przez Parlament Europejski i Radę budżetu Unii na odnośny rok. Pomoc przyczynia się do pokrycia potrzeb Egiptu w zakresie bilansu płatniczego określonych w programie MFW.

2. W celu sfinansowania unijnej pomocy makrofinansowej upoważnia się Komisję do pożyczenia w imieniu Unii niezbędnych środków na rynkach kapitałowych lub od instytucji finansowych i do ich dalszego pożyczenia Egiptowi.

3. Udostępnianiem pomocy makrofinansowej Unii zarządza Komisja w sposób spójny z umowami lub ustaleniami zawartymi między MFW a Egiptem oraz z głównymi zasadami i celami reform gospodarczych określonymi w układzie o stowarzyszeniu między UE a Egiptem.

   Komisja regularnie informuje Parlament Europejski i Radę o postępach w udzielaniu unijnej pomocy makrofinansowej, w tym o wypłacie tej pomocy, i w stosownym terminie udostępnia tym instytucjom odpowiednie dokumenty.

4. Unijna pomoc makrofinansowa udostępniana jest na okres dwóch i pół roku, począwszy od pierwszego dnia po wejściu w życie protokołu ustaleń, o którym mowa w art. 3 ust. 1.

5. Jeżeli w okresie wypłacania unijnej pomocy makrofinansowej potrzeby finansowe Egiptu znacznie się zmniejszą w stosunku do pierwotnych założeń, Komisja – działając zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 7 ust. 2 – obniża wysokość takiej pomocy, zawiesza ją lub ją anuluje.

Artykuł 2

1. Warunkiem wstępnym przyznania unijnej pomocy makrofinansowej jest kontynuowanie przez Egipt konkretnych i wiarygodnych działań prowadzących do zapewnienia przestrzegania skutecznych mechanizmów demokratycznych, między innymi wielopartyjnego systemu parlamentarnego, oraz praworządności, a także zagwarantowanie poszanowania praw człowieka.

2. Służby Komisji i Europejska Służba Działań Zewnętrznych monitorują wypełnienie tego warunku wstępnego przez cały czas udzielania unijnej pomocy makrofinansowej.

3. Ust. 1 i 2 stosuje się zgodnie z decyzją Rady 2010/427/UE[8].

Artykuł 3

1. Komisja, zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 7 ust. 2, uzgadnia z władzami Egiptu jasno określone warunki dotyczące polityki gospodarczej oraz warunki finansowe – koncentrując się na reformach strukturalnych i zdrowych

[8] Decyzja Rady 2010/427/UE z dnia 26 lipca 2010 r. określająca organizację i zasady funkcjonowania Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych (Dz.U. L 201 z 3.8.2010, s. 30).

finansach publicznych – którym to warunkom ma podlegać unijna pomoc makrofinansowa i które mają zostać określone w protokole ustaleń („protokół ustaleń”) zawierającym harmonogram realizacji tych reform. Warunki dotyczące polityki gospodarczej oraz warunki finansowe określone w protokole ustaleń muszą być zgodne z umowami lub ustaleniami, o których mowa w art. 1 ust. 3, w tym z programami w zakresie dostosowań makroekonomicznych i reform strukturalnych realizowanymi przez Egipt przy wsparciu ze strony MFW.

2. Warunki, o których mowa w ust. 1, mają w szczególności służyć zwiększeniu skuteczności, przejrzystości i rozliczalności systemów zarządzania finansami publicznymi w Egipcie, w tym w odniesieniu do wykorzystania unijnej pomocy makrofinansowej. Podczas opracowywania środków z zakresu polityki uwzględnia się również należycie postępy we wzajemnym otwieraniu rynku, rozwój opartego na zasadach i uczciwego handlu oraz inne priorytety w kontekście unijnej polityki zewnętrznej. Komisja regularnie monitoruje postępy w osiąganiu tych celów.

3. Szczegółowe warunki finansowe unijnej pomocy makrofinansowej określa umowa pożyczki, która ma zostać zawarta między Komisją a władzami Egiptu („umowa pożyczki”).

4. Komisja ocenia w regularnych odstępach czasu, czy warunki określone w art. 4 ust. 3 są nadal spełniane, w tym czy polityka gospodarcza Egiptu jest zgodna z celami unijnej pomocy makrofinansowej. Na potrzeby tej oceny Komisja działa w ścisłej współpracy z MFW i Bankiem Światowym oraz – jeżeli jest to konieczne – z Parlamentem Europejskim i Radą.

Artykuł 4

1. Z zastrzeżeniem warunków określonych w ust. 3 unijna pomoc makrofinansowa jest udostępniana przez Komisję w transzach. Wysokość każdej transzy określa się w protokole ustaleń, o którym mowa w art. 3. Transza może być wypłacona jednorazowo albo w kilku ratach.

2. Na kwoty unijnej pomocy makrofinansowej udzielanej w formie pożyczek tworzone są rezerwy, jeżeli jest to wymagane, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/947.

3. O przekazaniu transz decyduje Komisja, o ile spełnione zostały następujące warunki:

a) warunek wstępny określony w art. 2 ust. 1;

b) udokumentowane stałe i zadowalające postępy we wdrażaniu programu dotyczącego polityki, obejmującego solidne środki dostosowawcze oraz środki w zakresie reformy strukturalnej wspierane przez inne niż ostrożnościowe rozwiązania MFW w zakresie udzielania pożyczek;

c) zadowalająca realizacja warunków dotyczących polityki gospodarczej oraz warunków finansowych uzgodnionych w protokole ustaleń.

Przekazanie drugiej transzy następuje co do zasady nie wcześniej niż po upływie trzech miesięcy po dniu przekazania pierwszej transzy. Przekazanie trzeciej transzy następuje co do zasady nie wcześniej niż po upływie trzech miesięcy od dnia przekazania drugiej transzy.

4. Jeżeli warunki, o których mowa w ust. 3, nie zostały spełnione, Komisja tymczasowo zawiesza lub anuluje wypłatę unijnej pomocy makrofinansowej. W takich

przypadkach Komisja informuje Parlament Europejski i Radę o przyczynach zawieszenia lub anulowania.

5. Unijna pomoc makrofinansowa jest wypłacana bankowi centralnemu Egiptu. Bank centralny Egiptu może przekazać środki finansowe Unii ministerstwu finansów Egiptu jako beneficjentowi końcowemu, z zastrzeżeniem postanowień, które mają zostać uzgodnione w protokole ustaleń, w tym potwierdzenia pozostających do zaspokojenia potrzeb budżetowych w zakresie finansowania.

Artykuł 5

1) W celu sfinansowania wsparcia w ramach pomocy makrofinansowej w formie pożyczek Komisja jest upoważniona, w imieniu Unii, do pożyczania niezbędnych środków finansowych na rynkach kapitałowych lub od instytucji finansowych zgodnie z art. 220a rozporządzenia (UE, Euratom) 2018/1046.

2) Komisja zawiera z Egiptem umowę pożyczki w odniesieniu do kwoty, o której mowa w art. 1. Szczegółowe warunki wsparcia w ramach pomocy makrofinansowej udzielanej w formie pożyczek określa się w umowie pożyczki zgodnie z art. 220 rozporządzenia finansowego, która to umowa ma zostać zawarta między Komisją a Egiptem. W umowie pożyczki określa się okres, na jaki zostaje udostępniona pomoc, oraz szczegółowe warunki wsparcia w ramach pomocy makrofinansowej udzielanej w formie pożyczek, w tym w odniesieniu do systemów kontroli wewnętrznej. Pożyczek udziela się na warunkach, które umożliwiają Egiptowi ich spłatę w długim okresie, i przewidują możliwość okresu karencji. Maksymalny okres pożyczek wynosi 35 lat. Komisja informuje Parlament Europejski i Radę o rozwoju sytuacji w zakresie operacji, o których mowa w ust. 3.

Artykuł 6

1. Unijna pomoc makrofinansowa jest udzielana zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046[9].

2. Unijna pomoc makrofinansowa jest wdrażana w ramach zarządzania bezpośredniego.

3. Przed udzieleniem unijnej pomocy makrofinansowej Komisja ocenia w drodze oceny operacyjnej prawidłowość stosowanych przez Egipt uregulowań finansowych, procedur administracyjnych oraz wewnętrznych i zewnętrznych mechanizmów kontroli, które są istotne dla tej pomocy.

Artykuł 7

1. Komisję wspomaga komitet. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

[9] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1).

Artykuł 8

1. Do dnia 30 czerwca każdego roku Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie na temat wykonania niniejszej decyzji w poprzednim roku, zawierające ocenę takiego wykonania. Sprawozdanie to zawiera:

a) analizę postępów poczynionych w realizacji unijnej pomocy makrofinansowej;

b) ocenę sytuacji gospodarczej Egiptu i jego perspektyw gospodarczych, a także ocenę postępów poczynionych we wdrażaniu środków z zakresu polityki, o których mowa w art. 3 ust. 1;

c) informacje o związku pomiędzy środkami w zakresie reformy polityki gospodarczej określonymi w protokole ustaleń, bieżącymi wynikami gospodarczymi i fiskalnymi Egiptu a decyzjami Komisji dotyczącymi przekazania transz unijnej pomocy makrofinansowej.

2. Nie później niż dwa lata po upływie okresu, na jaki została udostępniona pomoc, o którym mowa w art. 1 ust. 4, Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie z oceny *ex post*, zawierające ocenę rezultatów i efektywności ukończonych działań w ramach unijnej pomocy makrofinansowej oraz zakresu, w jakim przyczyniły się one do osiągnięcia celów tej pomocy.

Artykuł 9

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Sporządzono w Brukseli dnia […] r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

OCEANA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy

1.2. Obszary polityki, których dotyczy wniosek/inicjatywa

1.3. Wniosek/inicjatywa dotyczy:

1.4. Cel(e)

1.4.1. Cel(e) ogólny(e)

1.4.2. Cel(e) szczegółowy(e)

1.4.3. Oczekiwane wyniki i wpływ

1.4.4. Wskaźniki dotyczące realizacji celów

1.5. Uzasadnienie wniosku/inicjatywy

1.5.1. Potrzeby, które należy zaspokoić w perspektywie krótko- lub długoterminowej, w tym szczegółowy terminarz przebiegu realizacji inicjatywy

1.5.2. Wartość dodana z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej (może wynikać z różnych czynników, na przykład korzyści koordynacyjnych, pewności prawa, większej efektywności lub komplementarności). Na potrzeby tego punktu „wartość dodaną z tytułu zaangażowania Unii" należy rozumieć jako wartość wynikającą z unijnej interwencji, wykraczającą poza wartość, która zostałaby wytworzona przez same państwa członkowskie.

1.5.3. Główne wnioski wyciągnięte z podobnych działań

1.5.4. Spójność z wieloletnimi ramami finansowymi oraz możliwa synergia z innymi właściwymi instrumentami

1.5.5. Ocena różnych dostępnych możliwości finansowania, w tym zakresu przegrupowania środków

1.6. Czas trwania i wpływ finansowy wniosku/inicjatywy

1.7. Planowane tryby zarządzania

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości

2.2. System zarządzania i kontroli

2.2.1. Uzasadnienie dla systemu zarządzania, mechanizmów finansowania wykonania, warunków płatności i proponowanej strategii kontroli

2.2.2. Informacje dotyczące zidentyfikowanego ryzyka i systemów kontroli wewnętrznej ustanowionych w celu jego ograniczenia

2.2.3. Oszacowanie i uzasadnienie efektywności kosztowej kontroli (relacja kosztów kontroli do wartości zarządzanych funduszy powiązanych) oraz ocena prawdopodobnego ryzyka błędu (przy płatności i przy zamykaniu)

2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

3. SZACUNKOWY WPŁYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

3.1. Działy wieloletnich ram finansowych i linie budżetowe po stronie wydatków, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ

3.2. Szacunkowy wpływ finansowy wniosku na środki

3.2.1. Podsumowanie szacunkowego wpływu na środki operacyjne

3.2.2. Przewidywany produkt finansowany ze środków operacyjnych

3.2.3. Podsumowanie szacunkowego wpływu na środki administracyjne

3.2.4. Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi

3.2.5. Udział osób trzecich w finansowaniu

3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

– **STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY**

– **1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy**

Wniosek dotyczący decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie udzielenia pomocy makrofinansowej Arabskiej Republice Egiptu

– **1.2. Obszary polityki, których dotyczy wniosek/inicjatywa**

Dziedzina polityki: Sprawy gospodarcze i finansowe

Działanie: Międzynarodowe kwestie gospodarcze i finansowe

– **1.3. Wniosek/inicjatywa dotyczy:**

X nowego działania

☐ nowego działania, będącego następstwem projektu pilotażowego/działania przygotowawczego[10]

☐ przedłużenia bieżącego działania

☐ połączenia lub przekształcenia co najmniej jednego działania pod kątem innego/nowego działania

– **1.4. Cel(e)**

– *1.4.1. Cel(e) ogólny(e)*

1.4.1. Wieloletnie cele strategiczne Komisji wskazane we wniosku/inicjatywie

„Gospodarka służąca ludziom”

„Silniejsza pozycja Europy na świecie”

– *1.4.2. Cel(e) szczegółowy(e)*

a) wspieranie stabilności makrofinansowej i reform pobudzających wzrost gospodarczy poza UE, w tym przez regularne dialogi gospodarcze z głównymi partnerami i udzielanie pomocy makrofinansowej.

– *1.4.3. Oczekiwane wyniki i wpływ*

Należy wskazać, jakie efekty przyniesie wniosek/inicjatywa beneficjentom/grupie docelowej.

1) Przyczynienie się do pokrywania potrzeb Egiptu w zakresie finansowania zewnętrznego w kontekście znaczącego pogorszenia jego bilansu płatniczego ze względu na niedawne wydarzenia geopolityczne.

2) Częściowe zaspokojenie budżetowych potrzeb finansowych partnera.

3) Wsparcie wysiłków na rzecz konsolidacji budżetowej oraz zewnętrznej stabilizacji w ramach programu MFW.

4) Wsparcie reform strukturalnych mających na celu poprawę ogólnego zarządzania makroekonomicznego, wzmocnienie zarządzania gospodarczego

[10] O którym mowa w art. 58 ust. 2 lit. a) lub b) rozporządzenia finansowego.

i zwiększenie przejrzystości oraz poprawę warunków sprzyjających trwałemu wzrostowi.

– *1.4.4. Wskaźniki dotyczące realizacji celów*

Należy wskazać wskaźniki stosowane do monitorowania postępów i osiągnięć.

Władze Egiptu będą zobowiązane do regularnego składania służbom Komisji sprawozdań dotyczących określonych wskaźników gospodarczych oraz do przedstawienia wyczerpującego sprawozdania dotyczącego spełnienia uzgodnionych reform politycznych przed wypłatą wszystkich transz pomocy.

Po ocenie operacyjnej obiegu środków finansowych oraz procedur administracyjnych w Egipcie służby Komisji kontynuować będą monitorowanie zarządzania finansami publicznymi. Delegatury UE w państwach będących partnerami będą także składać regularne sprawozdania dotyczące kwestii istotnych z punktu widzenia monitorowania pomocy. Służby Komisji pozostaną w ścisłym kontakcie z MFW oraz Bankiem Światowym, by korzystać z wiedzy, jaką instytucje te dysponują dzięki działalności prowadzonej przez nie w odpowiednim państwie będącym partnerem.

W proponowanej decyzji przewiduje się coroczne sprawozdanie dla Rady i Parlamentu Europejskiego zawierające ocenę wdrożenia przedmiotowej operacji. Pomoc zostanie poddana niezależnej ocenie *ex post* w ciągu dwóch lat po upływie okresu wdrażania.

a) Skuteczność i terminowość: wskaźniki powinny umożliwiać monitorowanie skuteczności poprzez regularne dostarczanie informacji na temat postępów i osiągnięć w okresie programowania.

b) Efektywność: należy zoptymalizować procesy pod kątem gromadzenia i przetwarzania danych, unikając zbędnych lub powielających się wniosków o przekazanie informacji.

c) Znaczenie wskaźników i potrzeba ograniczenia związanego z nimi obciążenia administracyjnego.

d) Klarowność: wskaźniki należy przekazywać w klarownej i zrozumiałej postaci wraz z towarzyszącymi metadanymi oraz w formie ułatwiającej właściwą interpretację i konstruktywną komunikację.

– **1.5. Uzasadnienie wniosku/inicjatywy**

– *1.5.1. Potrzeby, które należy zaspokoić w perspektywie krótko- lub długoterminowej, w tym szczegółowy terminarz przebiegu realizacji inicjatywy*

Wypłata pomocy będzie uzależniona od spełnienia politycznych warunków wstępnych oraz poczynienia zadowalających postępów w realizacji programu gospodarczego uzgodnionego przez Egipt i MFW, w sprawie którego osiągnięto porozumienie na szczeblu roboczym 6 marca 2024 r., po zrealizowaniu przez władze Egiptu kilku wcześniejszych działań. Ponadto Komisja uzgodni z władzami Egiptu konkretne reformy polityczne, które zostaną wymienione w protokole ustaleń.

Pomoc ma zostać wypłacona w trzech transzach. Spodziewane jest, że wypłata pierwszej transzy nastąpi w 2025 r. Oczekuje się, że wypłata pierwszej transzy nastąpi w 2025 r., a reszta wypłat zostanie rozłożona na pozostały okres, pod

warunkiem wdrożenia w terminie środków z zakresu polityki powiązanych z każdą transzą.

W odniesieniu do pomocy zastosowanie mają szczegółowe przepisy dotyczące zapobiegania nadużyciom finansowym oraz innym nieprawidłowościom, które są zgodne z rozporządzeniem finansowym.

– *1.5.2. Wartość dodana z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej (może wynikać z różnych czynników, na przykład korzyści koordynacyjnych, pewności prawa, większej efektywności lub komplementarności). Na potrzeby tego punktu „wartość dodaną z tytułu zaangażowania Unii" należy rozumieć jako wartość wynikającą z unijnej interwencji, wykraczającą poza wartość, która zostałaby wytworzona przez same państwa członkowskie.*

Instrument pomocy makrofinansowej opiera się na założeniach politycznych i ma na celu zaspokojenie krótko- i średnioterminowych potrzeb w zakresie finansowania zewnętrznego. W kontekście trwającego kryzysu w regionie pomoc makrofinansowa pozwoli zapewnić władzom przestrzeń w polityce gospodarczej i fiskalnej umożliwiającą wprowadzenie skutecznych środków ekonomicznych w odpowiedzi na kryzys. Pomagając partnerowi przezwyciężyć trudności gospodarcze spotęgowane niedawnymi wydarzeniami geopolitycznymi, w szczególności wojną na Bliskim Wschodzie i wynikającym z niej kryzysem na Morzu Czerwonym, proponowana pomoc makrofinansowa przyczyni się do promowania stabilności makroekonomicznej i politycznej w krajach partnerskich. Pomoc makrofinansowa uzupełni zasoby udostępnione przez międzynarodowe instytucje finansowe, dwustronnych darczyńców i inne instytucje finansowe UE. Dzięki temu przyczyni się do zwiększenia ogólnej skuteczności wsparcia finansowego udzielanego przez społeczność międzynarodową, jak również innej pomocy finansowej UE, w tym operacji wsparcia budżetowego.

Ponieważ program pomocy makrofinansowej zapewnia długoterminowe finansowanie na bardzo korzystnych warunkach, zazwyczaj lepszych niż warunki oferowane przez innych międzynarodowych lub dwustronnych darczyńców, spodziewane jest, że pomoże on rządowi w wykonywaniu budżetu bez odchyleń fiskalnych oraz przyczyni się do stabilności długu.

Oprócz skutków finansowych proponowany program pomocy makrofinansowej wzmocni zaangażowanie rządu w realizację reform. Cel ten zostanie osiągnięty między innymi poprzez ustalenie odpowiednich środków dotyczących reform, z którymi jest powiązana wypłata pomocy.

– *1.5.3. Główne wnioski wyciągnięte z podobnych działań*

Operacje pomocy makrofinansowej w państwach będących partnerami podlegają ocenie *ex post*. Na podstawie przeprowadzonych dotychczas ocen (zakończonych programów pomocy makrofinansowej) można stwierdzić, że operacje pomocy makrofinansowej przyczyniają się do poprawy stabilności zewnętrznej i stabilności makroekonomicznej oraz realizacji reform strukturalnych w państwie będącym partnerem, nawet jeśli ich oddziaływanie jest czasem umiarkowane i pośrednie. W większości przypadków operacje pomocy makrofinansowej miały pozytywny wpływ na bilans płatniczy w państwie będącym partnerem oraz umożliwiły złagodzenie ograniczeń budżetowych. Prowadziły one również do nieznacznie wyższego wzrostu gospodarczego.

– *1.5.4. Spójność z wieloletnimi ramami finansowymi oraz możliwa synergia z innymi właściwymi instrumentami*

Zgodność z wieloletnimi ramami finansowymi

W wieloletnich ramach finansowych na lata 2021–2027 tworzenie rezerw na pożyczki w ramach pomocy makrofinansowej będzie objęte gwarancją na działania zewnętrzne w ramach globalnego wymiaru Europy (Instrument Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej).

Możliwe synergie z innymi właściwymi instrumentami

– *1.5.5. Ocena różnych dostępnych możliwości finansowania, w tym zakresu przegrupowania środków*

Dzięki wykorzystaniu pożyczek przedmiotowa operacja pomocy makrofinansowej zwiększa skuteczność budżetu UE poprzez efekt dźwigni i stanowi najbardziej oszczędne kosztowo rozwiązanie.

Komisja jest upoważniona do pożyczania środków na rynkach kapitałowych w imieniu zarówno Unii Europejskiej, jak i Euratomu, wykorzystując gwarancję budżetową UE. Celem jest uzyskanie na rynkach najniższego dostępnego oprocentowania pożyczek dzięki najwyższej pozycji kredytowej (rating AAA według agencji Fitch, Moody's i DBRS, AA według agencji S&P, wszystkie z perspektywą stabilną), jaką posiada UE/Euratom, a następnie dalsze pożyczenie tych środków kwalifikującym się pożyczkobiorcom w ramach europejskiego mechanizmu stabilizacji finansowej, pomocy dla bilansów płatniczych, pomocy makrofinansowej oraz projektów Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej. Operacja zaciągnięcia pożyczki i odpowiadająca jej operacja udzielenia pożyczki są realizowane jako operacje równoległe, dzięki czemu dla budżetu UE nie wiążą się one z jakimkolwiek ryzykiem stopy procentowej ani ryzykiem walutowym. Cel polegający na pozyskaniu środków finansowych po najlepszych dostępnych stopach dla operacji zaciągania i udzielania pożyczek został osiągnięty, ponieważ stopy te odpowiadają stopom uzyskanym przez instytucje partnerskie (EBI, europejski mechanizm stabilizacji finansowej i EMS).

– **1.6. Czas trwania i wpływ finansowy wniosku/inicjatywy**

X Ograniczony czas trwania

X Okres trwania wniosku/inicjatywy: od 2025 r. do 2027 r.

☐ Okres trwania wpływu finansowego: od RRRR r. do RRRR r. w odniesieniu do środków na zobowiązania oraz od RRRR r. do RRRR r. w odniesieniu do środków na płatności.

☐ **Nieograniczony czas trwania**

Wprowadzenie w życie z okresem rozruchu od RRRR r. do RRRR r.,

po którym następuje faza operacyjna.

– **1.7. Planowane metody wykonania budżetu**[11]

X Bezpośrednie zarządzanie przez Komisję

– **X** w ramach jej służb, w tym za pośrednictwem jej pracowników w delegaturach Unii;

– ☐ przez agencje wykonawcze;

☐ **Zarządzanie dzielone** z państwami członkowskimi

☐ **Zarządzanie pośrednie** poprzez przekazanie zadań związanych z wykonaniem budżetu:

– ☐ państwom trzecim lub organom przez nie wyznaczonym;

– ☐ organizacjom międzynarodowym i ich agencjom (należy wyszczególnić);

– ☐ EBI oraz Europejskiemu Funduszowi Inwestycyjnemu;

– ☐ organom, o których mowa w art. 70 i 71 rozporządzenia finansowego;

– ☐ organom prawa publicznego;

– ☐ podmiotom podlegającym prawu prywatnemu, które świadczą usługi użyteczności publicznej, o ile są im zapewnione odpowiednie gwarancje finansowe;

– ☐ podmiotom podlegającym prawu prywatnemu państwa członkowskiego, którym powierzono realizację partnerstwa publiczno-prywatnego i zapewniono odpowiednie gwarancje finansowe;

– ☐ podmiotom lub osobom odpowiedzialnym za wykonanie określonych działań w dziedzinie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa na mocy tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej oraz określonym we właściwym podstawowym akcie prawnym.

– W przypadku wskazania więcej niż jednego trybu należy podać dodatkowe informacje w części „Uwagi”.

Uwagi

[11] Szczegóły dotyczące metod wykonania budżetu oraz odniesienia do rozporządzenia finansowego znajdują się na stronie BUDGpedia: https://myintracomm.ec.europa.eu/corp/budget/financial-rules/budget-implementation/Pages/implementation-methods.aspx

– **2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA**

– **2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości**

Określić częstotliwość i warunki

Działania, które mają być finansowane na podstawie niniejszej decyzji, będą realizowane w ramach bezpośredniego zarządzania przez Komisję z siedziby głównej oraz przy wsparciu delegatur Unii.

Niniejsza pomoc ma charakter makroekonomiczny i została dostosowana do programu wspieranego przez MFW. Monitorowanie działań przez służby Komisji będzie prowadzone na podstawie postępów w realizacji porozumienia z MFW oraz konkretnych środków dotyczących reform, które zostaną uzgodnione z władzami partnerów w protokole ustaleń, z częstotliwością, która odpowiada liczbie transz (zob. również pkt 1.4.4).

– **2.2. System zarządzania i kontroli**

– *2.2.1. Uzasadnienie dla systemu zarządzania, mechanizmów finansowania wykonania, warunków płatności i proponowanej strategii kontroli*

Działania, które mają być finansowane na podstawie niniejszej decyzji, będą realizowane w ramach bezpośredniego zarządzania przez Komisję z siedziby głównej oraz przy wsparciu delegatur Unii.

Wypłaty pomocy makrofinansowej są uzależnione od pozytywnych wyników przeglądu i od realizacji środków dotyczących reform, z którymi jest powiązana każda operacja. Wdrażanie reform jest szczegółowo monitorowane przez Komisję w ścisłej koordynacji z delegaturami Unii.

– *2.2.2. Informacje dotyczące zidentyfikowanego ryzyka i systemów kontroli wewnętrznej ustanowionych w celu jego ograniczenia*

– *2.2.3. Oszacowanie i uzasadnienie efektywności kosztowej kontroli (relacja kosztów kontroli do wartości zarządzanych funduszy powiązanych) oraz ocena prawdopodobnego ryzyka błędu (przy płatności i przy zamykaniu)*

Dzięki istniejącym systemom kontroli, takim jak oceny operacyjne ex ante lub oceny *ex post*, faktyczny poziom błędu w przypadku płatności w ramach pomocy makrofinansowej wyniósł 0 %. Nie są znane przypadki nadużyć finansowych, korupcji lub niezgodnych z prawem działań. Operacje pomocy makrofinansowej mają jasną logikę interwencji, która umożliwia Komisji ocenę ich skutków. Kontrole te umożliwiają potwierdzenie pewności oraz realizację celów i priorytetów politycznych.

– **2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom**

Określić istniejące lub przewidywane środki zapobiegania i ochrony, np. ze strategii zwalczania nadużyć finansowych.

Aby ograniczyć ryzyko nieuczciwego wykorzystania, zostały i zostaną podjęte następujące działania:

po pierwsze, umowa pożyczki będzie zawierała szereg postanowień dotyczących kontroli, zapobiegania nadużyciom finansowym, audytów oraz odzyskania środków w przypadku nadużyć finansowych lub korupcji. Przewiduje się ponadto, że pomoc będzie uzależniona od szeregu konkretnych środków w zakresie reform politycznym, w tym w dziedzinie zarządzania finansami publicznymi, w celu zwiększenia skuteczności, przejrzystości i rozliczalności. Kwota pomocy zostanie wpłacona na specjalne konto banku centralnego partnera.

Ponadto pomoc makrofinansowa będzie podlegać procedurom weryfikacji, kontroli i audytu, za które odpowiedzialna będzie Komisja, w tym Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF), oraz Trybunał Obrachunkowy, jak przewidziano w art. 129 rozporządzenia finansowego.

– **3. SZACUNKOWY WPŁYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY**

– **3.1. Działy wieloletnich ram finansowych i linie budżetowe po stronie wydatków, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ**

– Istniejące linie budżetowe

Według działów wieloletnich ram finansowych i linii budżetowych

Dział wieloletnich ram finansowych	Linia budżetowa	Rodzaj środków	Wkład			
	Numer	Zróżn. / niezróżn.[12]	państw EFTA[13]	krajów kandydujących i potencjalnych krajów kandydujących[14]	innych państw	pochodzący z pozostałych dochodów przeznaczonych na określony cel
	14.02.01.70 ISWMR – „Globalny wymiar Europy" – Tworzenie rezerw wspólnego funduszu rezerw [Pożyczki w ramach pomocy makrofinansowej – gwarancja na działania zewnętrzne][15]	Zróżn.	NIE	NIE	NIE	NIE

– Proponowane nowe linie budżetowe - Nie dotyczy

Według działów wieloletnich ram finansowych i linii budżetowych

Dział wieloletnich ram finansowych	Linia budżetowa	Rodzaj środków	Wkład			
	Numer	Zróżn. / niezróżn.	państw EFTA	krajów kandydujących i potencjalnych krajów kandydujących	innych państw trzecich	pochodzący z pozostałych dochodów przeznaczonych na określony cel
	[XX.YY.YY.YY]		TAK/ NIE	TAK/ NIE	TAK/ NIE	TAK/ NIE

12 Środki zróżnicowane/środki niezróżnicowane.

13 EFTA: Europejskie Stowarzyszenie Wolnego Handlu.

14 Kraje kandydujące oraz w stosownych przypadkach potencjalne kraje kandydujące Bałkanów Zachodnich.

15 Do uzupełnienia o dodatkowe środki z linii budżetowej 14 02 01 10, ISWMR – „Południowe sąsiedztwo".

– **3.2. Szacunkowy wpływ finansowy wniosku na środki**

– *3.2.1. Podsumowanie szacunkowego wpływu na środki operacyjne*

☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych

X Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych, jak określono poniżej:

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Dział wieloletnich ram finansowych	6	**Dział 6 – „Sąsiedztwo i świat”**

Dyrekcja Generalna: DG ECFIN			Rok **2024**	Rok **2025**	Rok **2026**	Rok **2027**	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)			**OGÓŁEM**
• Środki operacyjne										
Linia budżetowa[16]	Środki na zobowiązania	(1a)		135	112,5	112,5				360
14.02.01.70 ISWMR – „Globalny wymiar Europy” – Tworzenie rezerw wspólnego funduszu rezerw [Pożyczki w ramach pomocy makrofinansowej – gwarancja na działania zewnętrzne][17]	Środki na płatności	(2a)		135	112,5	112,5				360
Środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy[18]										

[16] Zgodnie z oficjalną nomenklaturą budżetową.

[17] Do uzupełnienia o dodatkowe środki z linii budżetowej 14 02 01 10, ISWMR – „Południowe sąsiedztwo”.

[18] Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie realizacji programów lub działań UE (dawne linie „BA”), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

Linia budżetowa 14.20.03.01 Dotacje w ramach pomocy makrofinansowej	Środki na zobowiązania	(3)				0,15				0,15
	Środki na płatności	(4)				0,15				0,15
OGÓŁEM środki dla Dyrekcji Generalnej ECFIN	Środki na zobowiązania	=1a+1b +3		135	112,5	112,65				360,15
	Środki na płatności	=2a+2b +3		135	112,5	112,65				360,15

• OGÓŁEM środki operacyjne	Środki na zobowiązania	(4)		135	112,5	112,5				360
	Środki na płatności	(5)		135	112,5	112,5				360
• OGÓŁEM środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy		(6)				0,15				0,15
OGÓŁEM środki na DZIAŁ 6 wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania	=4 + 6		135	112,5	112,65				360,15
	Środki na płatności	=5 + 6		135	112,5	112,65				360,15

Jeżeli wpływ wniosku/inicjatywy nie ogranicza się do jednego działu operacyjnego, należy powtórzyć powyższą część:

• OGÓŁEM środki operacyjne (wszystkie działy operacyjne)	Środki na zobowiązania	(4)		135	112,5	112,5				360
	Środki na płatności	(5)		135	112,5	112,5				360

OGÓŁEM środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy (wszystkie działy operacyjne)		(6)				0,15				0,15
OGÓŁEM środki na DZIAŁY od 1 do 6 wieloletnich ram finansowych (kwota referencyjna)	Środki na zobowiązania	=4 + 6		135	112,5	112,65				360,15
	Środki na płatności	=5 + 6		135	112,5	112,65				360,15

Dział wieloletnich ram finansowych	**7**	„Wydatki administracyjne”

Niniejszą część uzupełnia się przy użyciu „danych budżetowych o charakterze administracyjnym”, które należy najpierw wprowadzić do załącznika do oceny skutków finansowych regulacji (załącznika 5 do decyzji Komisji w sprawie przepisów wewnętrznych dotyczących wykonania budżetu ogólnego Unii Europejskiej), przesyłanego do DECIDE w celu konsultacji między służbami.

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

		Rok **2024**	Rok **2025**	Rok **2026**	Rok **2027**	**OGÓŁEM**
Dyrekcja Generalna ECFIN						
○ Zasoby ludzkie		1,424	1,424	1,424	1,424	5,696
○ Pozostałe wydatki administracyjne		0,005	0,005	0,005	0,005	0,020
OGÓŁEM Dyrekcja Generalna ECFIN	Środki	1,429	1,429	1,429	1,429	5,716

OGÓŁEM środki na DZIAŁ 7 wieloletnich ram finansowych	(Środki na zobowiązania ogółem = środki na płatności ogółem)	1,429	1,429	1,429	1,429	5,716

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

		Rok **2024**	Rok **2025**	Rok **2026**	Rok **2027**	**OGÓŁEM**
OGÓŁEM środki na DZIAŁY od 1 do 7 wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania	1,429	136,429	113,929	114,079	365,866
	Środki na płatności	1,429	136,429	113,929	114,079	365,866

Określić cele i produkty ⇩		Rok **2024**		Rok **2025**		Rok **2026**		Rok **2027**		**OGÓŁEM**	
	Rodzaj[19]	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba ogółem	Koszt całkowity
- Produkt 1	Tworzenie rezerw na gwarancję na działania zewnętrzne			1	135	1	112,5	1	112,5	3	360
- Produkt 2	Ocena *ex post*							1	0,15	1	0,15
Cel szczegółowy nr 1 – suma cząstkowa											
KOSZT OGÓŁEM				1	135	1	112,5	2	112,65	4	360,15

[19] Produkty odnoszą się do produktów i usług, które mają zostać zapewnione (np. liczba sfinansowanych wymian studentów, liczba kilometrów zbudowanych dróg itp.).

– *3.2.3. Podsumowanie szacunkowego wpływu na środki administracyjne*

X Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych

☐ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych, jak określono poniżej:

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

	Rok **2024**	Rok **2025**	Rok **2026**	Rok **2027**	**OGÓŁEM**
DZIAŁ 7 wieloletnich ram finansowych					
Zasoby ludzkie	1,424	1,424	1,424	1,424	5,696
Pozostałe wydatki administracyjne	0,005	0,005	0,005	0,005	0,020
Suma cząstkowa DZIAŁU 7 wieloletnich ram finansowych	1,429	1,429	1,429	1,429	5,716

Poza DZIAŁEM 7[20] wieloletnich ram finansowych					
Zasoby ludzkie					
Pozostałe wydatki administracyjne					
Suma cząstkowa poza DZIAŁEM 7 wieloletnich ram finansowych					

OGÓŁEM	1,429	1,429	1,429	1,429	5,716

Potrzeby w zakresie środków na zasoby ludzkie i inne wydatki o charakterze administracyjnym zostaną pokryte z zasobów dyrekcji generalnej już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyrekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

[20] Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie realizacji programów lub działań UE (dawne linie „BA"), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

– 3.2.3.1. Szacowane zapotrzebowanie na zasoby ludzkie

☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich.

☐ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich, jak określono poniżej:

Wartości szacunkowe należy wyrazić w ekwiwalentach pełnego czasu pracy

		Rok **2024**	Rok **2025**	Rok **2026**	Rok **2027**
20 01 02 01 (w centrali i w biurach przedstawicielstw Komisji)		8	8	8	8
20 01 02 03 (w delegaturach)					
01 01 01 01 (pośrednie badania naukowe)					
01 01 01 11 (bezpośrednie badania naukowe)					
Inna linia budżetowa (określić)					
20 02 01 (CA, SNE, INT z globalnej koperty finansowej)					
20 02 03 (CA, LA, SNE, INT i JPD w delegaturach)					
XX 01 xx **yy zz** [21]	- w centrali				
	- w delegaturach				
01 01 01 02 (CA, SNE, INT – pośrednie badania naukowe)					
01 01 01 12 (CA, INT, SNE – bezpośrednie badania naukowe)					
Inna linia budżetowa (określić)					
OGÓŁEM		8	8	8	8

XX oznacza odpowiedni obszar polityki lub odpowiedni tytuł w budżecie.

Potrzeby w zakresie zasobów ludzkich zostaną pokryte z zasobów dyrekcji generalnej już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyrekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

[21] W ramach podpułapu na personel zewnętrzny ze środków operacyjnych (dawne linie „BA”).

Opis zadań do wykonania:

Urzędnicy i pracownicy zatrudnieni na czas określony	Dyrektor Dyrekcji D: nadzorowanie operacji i zarządzanie nią, konsultacje z Radą i Parlamentem Europejskim w celu przyjęcia decyzji i zatwierdzenia protokołu ustaleń, negocjacje z władzami Egiptu dotyczące protokołu ustaleń, sprawozdania z przeglądu, prowadzenie misji oraz oceny postępów we wdrażaniu środków dotyczących reform. Kierownik działu/zastępca kierownika działu Dyrekcji D: wspieranie dyrektora w zakresie zarządzania operacją, konsultacji z Radą i Parlamentem Europejskim w celu przyjęcia decyzji i zatwierdzenia protokołu ustaleń, negocjacji z władzami Egiptu dotyczących protokołu ustaleń i umowy pożyczki (wraz z DG ds. Budżetu), weryfikacji sprawozdań oraz oceny postępów we wdrażaniu środków dotyczących reform. Ekonomiści, sektor pomocy makrofinansowej (Dyrekcja D): przygotowywanie decyzji i protokołu ustaleń, konsultacje z władzami oraz międzynarodowymi instytucjami finansowymi, odbywanie podróży służbowych w celu dokonywania przeglądów, przygotowywanie sprawozdań służb Komisji oraz procedur Komisji związanych z zarządzaniem pomocą, konsultacje z ekspertami zewnętrznymi dotyczące oceny operacyjnej i oceny *ex post*. 5 stanowisk AD i 1 jedno stanowisko AST obsadzą pracownicy zajmujący się obecnie działaniami w zakresie pomocy makrofinansowej oraz ekonomiści zajmujący się obecnie Egiptem. Zwiększy się jednak ogólne obciążenie pracą związane z działaniami w zakresie pomocy makrofinansowej, szczególnie za sprawą takich zadań jak ustanowienie mechanizmu współpracy strukturalnej i zarządzanie nim oraz opracowanie metod i narzędzi monitorowania realizacji reform powiązanych z pomocą makrofinansową. Z tego powodu potrzebne będą 1 dodatkowe stanowisko AD i 1 dodatkowe stanowisko AST. DG ds. Budżetu: przygotowanie umowy pożyczki, negocjowanie jej z władzami Egiptu, przedłożenie jej do zatwierdzenia przez właściwe służby Komisji i podpisania przez obie strony. Działania następcze po wejściu w życie umowy pożyczki. Przygotowanie decyzji Komisji w sprawie transakcji zaciągania pożyczek, działania następcze po złożeniu wniosku(-ów) dotyczącego(-ych) finansowania, wybór banków, przygotowanie i realizacja transakcji finansowania i wypłat środków finansowania dla tego państwa. Prowadzenie działań administracyjnych związanych ze spłatą pożyczki(-ek). Przygotowywanie odpowiednich sprawozdań z tych działań.
Personel zewnętrzny	

– *3.2.4. Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi*

Wniosek/inicjatywa:

X może zostać w pełni sfinansowany(a) przez przegrupowanie środków w ramach odpowiedniego działu wieloletnich ram finansowych (WRF).

Należy wyjaśnić, na czym ma polegać przeprogramowanie, określając linie budżetowe, których ma ono dotyczyć, oraz podając odpowiednie kwoty. W przypadku znacznego przeprogramowania należy załączyć arkusz kalkulacyjny.

☐ wymaga zastosowania nieprzydzielonego marginesu środków w ramach odpowiedniego działu WRF lub zastosowania specjalnych instrumentów zdefiniowanych w rozporządzeniu w sprawie WRF.

Należy wyjaśnić, który wariant jest konieczny, określając działy i linie budżetowe, których ma dotyczyć, odpowiadające im kwoty oraz proponowane instrumenty, które należy zastosować.

☐ wymaga rewizji WRF.

Należy wyjaśnić, który wariant jest konieczny, określając linie budżetowe, których ma on dotyczyć, oraz podając odpowiednie kwoty.

– *3.2.5. Udział osób trzecich w finansowaniu*

Wniosek/inicjatywa:

X nie przewiduje współfinansowania ze strony osób trzecich

☐ przewiduje współfinansowanie ze strony osób trzecich szacowane zgodnie z poniższymi szacunkami:

środki w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

	Rok **N**[22]	Rok **N+1**	Rok **N+2**	Rok **N+3**	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)			Ogółem
Określić organ współfinansujący								
OGÓŁEM środki objęte współfinansowaniem								

[22] Rok N jest rokiem, w którym rozpoczyna się wprowadzanie w życie wniosku/inicjatywy. „N” należy zastąpić oczekiwanym pierwszym rokiem realizacji (np.: 2021). Tak samo należy postąpić dla kolejnych lat.

– **3.3. Szacunkowy wpływ na dochody**

X Wniosek/inicjatywa nie ma wpływu finansowego na dochody

☐ Wniosek/inicjatywa ma wpływ finansowy określony poniżej:

- ☐ wpływ na zasoby własne
- ☐ wpływ na dochody inne
- Wskazać, czy dochody są przypisane do linii budżetowej po stronie wydatków☐

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Linia budżetowa po stronie dochodów	Środki zapisane w budżecie na bieżący rok budżetowy	Wpływ wniosku/inicjatywy[23]						
		Rok **N**	Rok **N+1**	Rok **N+2**	Rok **N+3**	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)		
Artykuł …								

W przypadku wpływu na dochody przeznaczone na określony cel należy wskazać linie budżetowe po stronie wydatków, które ten wpływ obejmie.

Pozostałe uwagi (np. metoda/wzór użyte do obliczenia wpływu na dochody albo inne informacje).

[23] W przypadku tradycyjnych zasobów własnych (opłaty celne, opłaty wyrównawcze od cukru) należy wskazać kwoty netto, tzn. kwoty brutto po odliczeniu 20 % na poczet kosztów poboru.

ZAŁĄCZNIK
do OCENY SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

Wniosek dotyczący decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady

w sprawie udzielenia pomocy makrofinansowej Egiptowi

1. LICZBA i KOSZT ZASOBÓW LUDZKICH UZNANYCH ZA NIEZBĘDNE
2. KOSZT POZOSTAŁYCH WYDATKÓW ADMINISTRACYJNYCH
3. ŁĄCZNE KOSZTY ADMINISTRACYJNE
4. METODY OBLICZANIA SZACUNKOWYCH KOSZTÓW

4.1. Zasoby ludzkie

4.2. Pozostałe wydatki administracyjne

Niniejszy załącznik musi towarzyszyć ocenie skutków finansowych regulacji podczas konsultacji między służbami.

Tabele danych są wykorzystywane jako materiał wyjściowy dla tabel zawartych w ocenie skutków finansowych regulacji. Służą one wyłącznie do użytku wewnętrznego w Komisji.

1. Koszt zasobów ludzkich uznanych za niezbędne

☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich

X Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich, jak określono poniżej:

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Potrzeby w zakresie zasobów ludzkich zostaną pokryte z zasobów dyrekcji generalnej już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyrekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

DZIAŁ 7 wieloletnich ram finansowych		**Rok 2024**		**Rok 2025**		**Rok 2026**		**Rok 2027**		**-**		**-**		**-**		**OGÓŁEM**	
		EPC	Środki	EPC	Środki	EPC	Środki	EPC	Środki	EPC	Środki	EPC	Środki	EPC	Środki	EPC	Środki
• Stanowiska przewidziane w planie zatrudnienia (stanowiska urzędników i pracowników zatrudnionych na czas określony)																	
20 01 02 01 - w centrali i w biurach przedstawicielstw Komisji	AD	6	1,068	6	1,068	6	1,068	6	1,068							24	4,272
	AST	2	0,356	2	0,356	2	0,356	2	0,356							8	1,424
20 01 02 03 – w delegaturach Unii	AD																
	AST																
• Personel zewnętrzny[24]																	
20 02 01 i 20 02 02 – Personel zewnętrzny – Centrala i biura przedstawicielstw	AC																
	SNE																
	INT																
20 02 03 –	AC																

[24] CA = personel kontraktowy; LA = personel miejscowy; SNE = oddelegowany ekspert krajowy; INT = personel tymczasowy; JPD = młodszy specjalista w delegaturze.

Personel zewnętrzny – delegatury Unii	LA																
	SNE																
	INT																
	JPD																
Inne linie budżetowe związane z zasobami ludzkimi (*określić*)																	
Suma cząstkowa związana z zasobami ludzkimi – DZIAŁ 7		8	1,424	8	1,424	8	1,424	8	1,424							24	5,696

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Potrzeby w zakresie zasobów ludzkich zostaną pokryte z zasobów dyrekcji generalnej już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyrekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

Poza DZIAŁEM 7 wieloletnich ram finansowych	**Rok N**[25]		**Rok N+1**		**Rok N+2**		**Rok N+3**		**Rok N+4**		**Rok N+5**		**Rok N+7**		**OGÓŁEM**	
	EPC	Środki	EPC	Środki	EPC	Środki	EPC	Środki	EPC	Środki	EPC	Środki	EPC	Środki	EPC	Środki
• Stanowiska przewidziane w planie zatrudnienia (stanowiska urzędników i pracowników zatrudnionych na czas określony)																

[25] Rok N jest rokiem, w którym rozpoczyna się wprowadzanie w życie wniosku/inicjatywy. „N” należy zastąpić oczekiwanym pierwszym rokiem realizacji (np.: 2021). Tak samo należy postąpić dla kolejnych lat.

01 01 01 01 Pośrednie badania naukowe[26] 01 01 01 11 Bezpośrednie badania naukowe Inne (określić)	AD																		
	AST																		
• Personel zewnętrzny[27]																			
Personel zewnętrzny w ramach środków operacyjnych (dawne linie „BA”).	- w centrali	AC																	
		SNE																	
		INT																	
	– w delegaturach Unii	AC																	
		LA																	
		SNE																	
		INT																	
		JPD																	
01 01 01 02 Pośrednie badania naukowe	AC																		
	SNE																		
01 01 01 12 Bezpośrednie badania naukowe Inne (określić)[28]	INT																		
Inne linie budżetowe związane z zasobami ludzkimi (*określić*)																			

[26] Należy wybrać odpowiednią linię budżetową lub w razie potrzeby wskazać inną; jeżeli sprawa dotyczy większej liczby linii budżetowych, należy podzielić personel według odpowiednich linii budżetowych.

[27] CA = personel kontraktowy; LA = personel miejscowy; SNE = oddelegowany ekspert krajowy; INT = personel tymczasowy; JPD = młodszy specjalista w delegaturze.

[28] Należy wybrać odpowiednią linię budżetową lub w razie potrzeby wskazać inną; jeżeli sprawa dotyczy większej liczby linii budżetowych, należy podzielić personel według odpowiednich linii budżetowych.

Suma cząstkowa związana z zasobami ludzkimi – poza DZIAŁEM 7																	
Zasoby ludzkie ogółem (wszystkie działy WRF)																	

Potrzeby w zakresie zasobów ludzkich zostaną pokryte z zasobów dyrekcji generalnej już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyrekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

2. Koszt pozostałych wydatków administracyjnych

☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych

☐ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych, jak określono poniżej:

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

DZIAŁ 7 wieloletnich ram finansowych	**2024**	**2025**	**2026**	**2027**	**-**	**-**	**-**	**Ogółem**
W centrali lub na terytorium UE:								
20 02 06 01 – Podróże służbowe i koszty reprezentacyjne	0,005	0,005	0,005	0,005				0,020
20 02 06 02 – Koszty konferencji i spotkań								
20 02 06 03 - Komitety[29]								
20 02 06 04 Badania i konsultacje								
20 04 – Wydatki na IT (zarządzane przez Komisję)[30]								
Inne linie budżetowe niezwiązane z zasobami ludzkimi(*określić w stosownych przypadkach*)								
W delegaturach Unii								
20 02 07 01 – Wydatki na podróże służbowe, konferencje i cele reprezentacyjne								
20 02 07 02 – Szkolenia specjalistyczne personelu								
20 03 05 – Infrastruktura i logistyka								
Inne linie budżetowe niezwiązane z zasobami ludzkimi (*określić w stosownych przypadkach*)								

[29] Należy określić rodzaj komitetu i grupę, do której należy.

[30] Należy zasięgnąć opinii zespołu ds. inwestycji informatycznych DG ds. Usług Cyfrowych (zob. wytyczne w sprawie finansowania technologii informatycznych, C(2020) 6126 final z 10.9.2020, s. 7).

Suma cząstkowa, Inne – DZIAŁ 7 wieloletnich ram finansowych	0,005	0,005	0,005	0,005				0,020

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Poza DZIAŁEM 7 wieloletnich ram finansowych	**2024**	**2025**	**2026**	**2027**	**-**	**-**	**-**	**Ogółem**
Wydatki na pomoc techniczną i administracyjną (oprócz personelu zewnętrznego) ze środków operacyjnych (dawne linie „BA"):								
- w centrali								
– w delegaturach Unii								
Inne wydatki na zarządzanie w dziedzinie badań naukowych								
Wydatki na IT wynikające z realizacji polityki tytułem programów operacyjnych[31]								
Wydatki na instytucjonalne systemy IT tytułem programów operacyjnych[32]								
Inne linie budżetowe niezwiązane z zasobami ludzkimi (*określić w stosownych przypadkach*)								
Suma cząstkowa, Inne – Poza DZIAŁEM 7 wieloletnich ram finansowych								

[31] Należy zasięgnąć opinii zespołu ds. inwestycji informatycznych DG ds. Usług Cyfrowych (zob. wytyczne w sprawie finansowania technologii informatycznych, C(2020) 6126 final z 10.9.2020, s. 7).

[32] Pozycja ta obejmuje lokalne systemy administracyjne i wkłady na rzecz współfinansowania instytucjonalnych systemów informatycznych (zob. wytyczne w sprawie finansowania technologii informatycznych, C(2020) 6126 final z 10.9.2020).

Inne wydatki administracyjne ogółem (wszystkie działy WRF)	0,005	0,005	0,005	0,005				0,020

3. Koszty administracyjne ogółem (wszystkie działy WRF)

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Podsumowanie	2024	2025	2026	2027	-	-	-	Ogółem
Dział 7 – Zasoby ludzkie	1,424	1,424	1,424	1,424				5,696
Dział 7 – Inne wydatki administracyjne	0,005	0,005	0,005	0,005				0,010
Suma cząstkowa działu 7	1,429	1,429	1,429	1,429				5,716
Poza działem 7 – Zasoby ludzkie								
Poza działem 7 – Inne wydatki administracyjne								
Suma cząstkowa innych działów								
OGÓŁEM DZIAŁ 7 i poza DZIAŁEM 7	1,429	1,429	1,429	1,429				5,716

Potrzeby w zakresie środków administracyjnych zostaną pokryte ze środków już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

4. Metody obliczania szacunkowych kosztów

4.1. Zasoby ludzkie

W niniejszej części określono metodę obliczania szacunkowych kosztów zasobów ludzkich uznanych za niezbędne (założenia co do obciążenia pracą, w tym konkretne stanowiska pracy (profile zawodowe wg Sysper 2), kategorie personelu i odpowiadające im średnie koszty)

DZIAŁ 7 wieloletnich ram finansowych
UWAGA: Średnie koszty dla poszczególnych kategorii pracowników w centrali są dostępne na stronie BUDGpedia: https://myintracomm.ec.europa.eu/corp/budget/financial-rules/budget-implementation/Pages/financial-statement.aspx
• Urzędnicy i pracownicy zatrudnieni na czas określony
• Personel zewnętrzny

Poza DZIAŁEM 7 wieloletnich ram finansowych
• Jedynie stanowiska finansowane z budżetu na badania naukowe
• Personel zewnętrzny

4.2. Pozostałe wydatki administracyjne

Należy wskazać metodę obliczeń zastosowaną w odniesieniu do poszczególnych linii budżetowych, a w szczególności założenia będące podstawą obliczeń (np. liczba spotkań rocznie, średnie koszty itp.).

DZIAŁ 7 wieloletnich ram finansowych
Koszty podróży służbowych odnoszą się do przeglądów w kraju korzystającym, których celem jest ocena postępów poczynionych przez ten kraj w zakresie powiązanych warunków pomocy makrofinansowej.

Poza DZIAŁEM 7 wieloletnich ram finansowych